

4/2017

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

VÁNOČNÍ DÍLNY V KNIHOVNĚ

POSEZENÍ PRO SENIORY

Foto na titulní straně: Pavlína Martinů
Foto: Petra Lorencová, Jana Ličeníková

Z OBSAHU

Aktuálně z radnice	4
Volba prezidenta České republiky	
Z rady obce	
Jak využíváme pytle na tříděný odpad	
Oznámení o ceně stočného	
Přehled vývozu popelnic	
Z deníku obecní policie	
Knihovna	
Pochvala z MZ knihovny	
Fotokrůžek	
Vyhodnocení dotací za rok 2017	
Dotační možnosti 2018	
Sociální služby	15
Příspěvek na mobilitu	
Charitní peč. služba Hodonínsko	
Osobnost	16
Milan Horňáček	
My všichni školou povinní	17
Střípky z Prima školy	
Pošli to dál aneb Jak je důležitý rodičák	
Jaký je život sedmáka?	
Můj nejlepší cestovatelský zážitek	
Slovanské hradiště Mikulčice	
Mateřská škola	
Kultura	23
Pozvánky na akce	
Spolky	25
Brontosauři	
Vodácký rodinný skauting	
Úspěch na Fazulafestu	
Vyhlášení veřejné sbírky	
Dobrá půda	
Cestování	30
Apalucha	
Rozhovor	32
Lužický betlém v nové kráse	
Magdaléna Křenková - restaurátorka	
Historie	36
Historie 2017	
Historie 2018	
Muzejní sbírky ve fotografii	
Příroda - ekologie	38
Rozkvetlé Lužice 2017	
Rostlinstvo lužní krajiny	
Sport	40
Zprávy z hřiště	
Napsali nám	41
Okénko Joži Trefy	
Společenská kronika	42
Oznámení	43

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

v závěru každého kalendářního roku začínáme hodnotit, jaký byl ten uplynulý rok, a ihned začínáme přemýšlet, co nás čeká v roce příštím. Pro naši obec bude rok 2018 charakteristický nadstandardní aktivitou ve všech oblastech činnosti. Připomeneme si četná významná výročí a budou realizovány mnohé investiční projekty menšího i většího rozsahu. Některé z nich uvedu podrobněji.

SOKOLOVNA

V roce 2017 byla převedena Sokolovna včetně hřiště do majetku obce. Tak jako ostatní obecní nemovitosti i tento areál provozuje firma Lutes s. r. o. Byly provedeny revize elektroinstalace, plynových rozvodů a spotřebičů, protipožární bezpečnosti a bylo objednáno statické posouzení budovy Sokolovny. Byly vyklizeny sklepy včetně nezbytných oprav odpadního potrubí a elektrické instalace. Na toaletách byly vyměněny ventily na pisoárech a instalovány byly elektrické osušovače rukou. Z hřiště byl odvezen biologický odpad a deponovaná zemina. Následně byly provedeny terénní úpravy, opravena brána a bylo zahájeno pravidelné sečení trávy. V souladu s vizualizací areálu se vypracovává projektová dokumentace revitalizace hřiště, šaten a sociálního zázemí v suterénu budovy. Opětovně bude podána žádost o dotace na výměnu parket v hlavním sále. V roce 2018 bude vypracován energetický audit, který je nezbytný pro vypracování projektu rekonstrukce topení, výměny oken, opravy fasád a následného podání žádosti o dotace. V návrhu rozpočtu na rok 2018 je vyčleněno 686 000 Kč na provoz a 1 mil. Kč na investice.

Vizualizace areálu Sokolovny

ULICE ČESKÁ

Další významnou investicí je dokončení třetí etapy rekonstrukce komunikace v ul. Česká v hodnotě 4,5 mil. Kč. Celkově pak projekt rekonstrukce komunikace ul. Kratiny a ul. Česká prezentuje 15 mil. Kč.

BIOKORIDOR A AKUSTICKÝ VAL

V oblasti životního prostředí připravujeme dokončení akustického valu v lokalitě Vinohrádky za ul. Dobrovolského.

V lednu 2018 bude zahájena revitalizace biokoridoru v ul.

Velkomoravská. Jedná se o lesní plochu v prostoru mezi rybníkem Lužický a silnicí při vjezdu do obce ze strany od Hodonína. Tato akce byla započata v roce 2004 změnou katastrální hranice a následným výkupem pozemků. V roce 2016 byly zahájeny práce na projektu „Regenerace LBK6 v k.ú. Lužice u Hodonína“ včetně inventarizace všech dřevin, a to na základě podmínek stanovených orgánem životního prostředí a agentury ochrany přírody. V září 2017 bylo vydáno Městským úřadem Hodonín, odborem životního prostředí souhlasné stanovisko. Projekt řeší vykácení dřevin, které jsou na hranici živostnosti a ohrožují bezpečnost osob a majetku včetně náhradní výsadby stanovených rostlinných druhů. Dlouhodobým cílem obce je zachovat, byť v „intravilánu“ obce, kulturní a funkční bioprostor z původní flory a fauny bez ohrožení bezpečnosti v blízkém okolí.

ŠKOLNÍ DÍLNY

Důležitým projektem pro žáky základní školy v Lužicích je rekonstrukce kotelny v areálu ZŠ na školní dílny. V roce 2017 jsme požádali Ministerstvo pro místní rozvoj o dotaci, ale žádost bylo tolik, že většina nebyla úspěšná, a to včetně naší. V roce 2018 podáme žádost o dotaci z prostředků MAS Dolní Morava. Pro případ, že bychom opětovně neuspěli, je v rozpočtu navržena částka na pokrytí 100 % stavebních nákladů. Po uvolnění prostoru stávajících školních dílen bude do tohoto objektu přemístěna obecní policie.

Jak jsem uvedl již v úvodu, jsou vytvořeny podmínky pro realizaci celé řady projektů. Vybral jsem pouze ty stěžejní a nákladnější. Výčet uzavřu rekonstrukcí mola vodní nádrže Cihelna (Lužák), která je z velké části provedena a dokončení proběhne v lednu 2018. Tímto také zvu všechny spoluobčany, aby se přišli rozloučit s uplynulým rokem, a to v neděli 31. prosince 2017 ve 13 hodin v rámci ukončení plavecké sezony na Cihelně.

Všem občanům přeji příjemné prožití vánočních svátků, bujarý silvestr a hodně zdraví a pohody v roce 2018.

*Jaroslav Kreml
starosta*

Biokoridor LBK6

foto: Petra Lorencová

Rekonstrukce mola vodní nádrže Cihelna

foto: Petra Lorencová

Aktuálně z radnice

VOLBA PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY

Oznamujeme občanům, že ve dnech 12. a 13. ledna 2018 se bude konat volba prezidenta České republiky. Případné druhé kolo proběhne 26. a 27. ledna 2018.

Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky (platným občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky).

Neprokáže-li uvedené skutečnosti stanovenými doklady, nebude mu hlasování umožněno.

Voliči budou dodány nejpozději dne 9. ledna 2018 hlasovací lístky. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti. Volič hlasuje osobně, zastoupení není přípustné.

Voliči, kteří mají zájem ze závažných, zejména zdravotních důvodů ve dnech volby prezidenta České republiky, tj. 12. a 13. ledna 2018, volit mimo volební místnost, nahlasí svůj zájem o přenosnou urnu na telefonním čísle OÚ Lužice – Denisa Šimíková, tel. 511 117 821, 727 866 928.

Obecní úřad vyšle v den voleb do vaší domácnosti členy volební komise s přenosnou urnou.

Starosta obce Lužice stanovil pro tyto volby dva volební okrsky se sídlem ZŠ a MŠ Jaroslava Dobrovolského, Velkomoravská 220/264, 696 18 Lužice.

Z JEDNÁNÍ RADY OBCE LUŽICE

- RO schválila Darovací smlouvu mezi dárce Obcí Lužice a obdarovaným Malovaným krajem, z. s., 17. listopadu 1a, Břeclav, IČ: 27010511, k finančnímu daru ve výši 3.000 Kč.
- RO vzala na vědomí petici ze dne 18. 9. 2017 k zamezení průjezdu nákladních automobilů na ulici Bojanovická a postoupila ji k projednání ZO.
- RO schválila poskytnutí věcného daru do turnajové tomboly soutěže Mário Cup – Člověče, nezlob se pro dospělé (14. ročník), která se koná 14. 10. 2017 ve 13.00 hodin v restauraci U Konečků v Lužicích, za cenu 3.000 Kč.
- Na základě požadavků občanů a závěrů místního šetření rada obce schválila odstranění stromů na obecním pozemku za hřbitovní zdi nové části hřbitova od silnice I/55 včetně vynaložených nákladů.
- RO vzala na vědomí dopis ze dne 13. 9. 2017 od rodiny Kotlaříkových, Velkomoravská 715/290, Lužice, k dopravní situaci na vozovce v ulici Hranička a pověřila starostu zasláním odpovědi.
- V souladu s metodickým pokynem RO schválila znění dotazníku ke Koncepti rozvoje obce Lužice.
- RO schválila Smlouvu o dílo mezi objednavatelem Obcí Lužice a zhotovitelem Noel, s. r. o., Na Pískách 3275/3, Hodonín, IČ: 48908991, k akci „Rozšíření optické sítě TKR – ul. Bojanovická“ za cenu 199.140,59 Kč včetně DPH.
- RO konstatovala, že stávající podzemní nádrže, na které je napojen závlahový systém pro fotbalové hřiště a tenisové kurty, je v souladu s projektovou doku-

mentací, na kterou bylo vydáno stavební povolení a kolaudační rozhodnutí. Případné navýšení může být provedeno na základě vypracování PD včetně vyjádření účastníků řízení a následného projednání v souladu se stavebním zákonem. Pokud je navýšení kapacity nezbytné, je nutné vypracovat PD v souladu s koncepcí rozvoje areálu TJ Baník Lužice, obdobně jako T. J. Sokol Lužice. Vzhledem ke stávajícímu technickému stavu a zejména k výše uvedeným skutečnostem rada obce neschválila zakoupení předmětné nádrže.

- RO schválila výstavbu dřevěného přístřešku u tenisového kurtu č. 2 v areálu TJ Baník Lužice, z. s.
- RO vzala na vědomí informace o tíživé situaci s bydlením xxxxx a doporučila mu ihned a maximálně využít možnosti

ubytování v Psychocentru Domeček Hodonín o. p. s., Skácelova 2/2711, Hodonín.

- RO vzala na vědomí stížnost xxxxx na neukáznuté chování souseda na účelové komunikaci za zahradou jejího RD v ul. Velkomoravská v drážním tělese Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, Dlážďená 1003/7, Nové Město, Praha 1, včetně tvorby černých skládek podél železniční trati a pověřila tajemníka zasláním dopisu Správě železniční dopravní cesty k odstranění černých skládek podél železničního náspu v této lokalitě.
- RO schválila návrh ředitele ZŠ na personální rozšíření učitelského sboru v MŠ o jednu učitelku na 2 hodiny denně po dobu pobytu dětí venku formou smlouvy o dílo.
- RO schválila organizační zajištění akce Rybářské závody pořádané Českým rybářským svazem Hodonín, které se budou konat na Cihelně 8. října 2017, a finanční
- RO schválila zakoupení odměn ve výši 1.000 Kč pro žáky ZŠ Lužice, kteří se zúčastní XIX. ročníku štafetového běhu o pohár Boba Zháňala v Hruškách dne 11. 10. 2017.
- RO schválila odměnu vítězům finále soutěže Rozkvetlé Lužice ve výši: 1. místo 1000 Kč, 2. místo 750 Kč, 3. místo 500 Kč a zakoupení 100 ks sazenic macešek pro účastníky vyhodnocení soutěže Rozkvetlé Lužice, které se koná 27. 10. 2017 v areálu ČSZ Tabáčkárna, v hodnotě do 1.500 Kč.
- RO schválila Smlouvu o odvádění odpadních vod z veřejné kanalizace obce Lužice do veřejné kanalizace obce Mikulčice (v č. IV a VIII).
- RO vzala na vědomí Výroční zprávu o činnosti školy – školní rok 2016/2017, Základní škola a Mateřská škola Jaroslava Dobrovolského, Lužice, okres Hodonín, příspěvková organizace.

- RO schválila podání Žádosti o vydání závazného stanoviska k restaurování sousoší Piety s křížem, po levé straně při vjezdu do obce Lužice z Hodonína, rejstříkové číslo ÚSKP ČR: 45070/7-2225, na pozemku parc. č.: 3131, k. ú. Lužice u Hodonína, a současně schválila vypracování přílohy k této žádosti, tj. restaurátorského záměru p. Josefem Krososkou, Ernestovská 997, Vracov.
- RO schválila úpravy obrubníků a sloupků na křižovatce ulic Vinohrádky a Na Pískách a náklady s tím spojené.

PF 2018

Pracovníci obecního úřadu v Lužicích
přejí všem občanům klidné a spokojené Vánoce
a mnoho úspěchů v novém roce.

OZNÁMENÍ O CENĚ STOČNÉHO

Společnost LUTES s. r. o., Česká 1, Lužice, oznamuje, že valná hromada společnosti LUTES s. r. o. dne 27. 11. 2017 schválila od 1. 1. 2018 cenu stočného ve výši 37,00 Kč/m³ (uvedená cena stočného je bez DPH).

Josef Staněk
ředitel společnosti LUTES s.r.o.

PŘEHLED VÝVOZŮ POPELNIC OD DOMŮ - 1. POLOLETÍ 2018

10. 1. 2018 + pytle	24. 1. 2018
7. 2. 2018 + pytle	21. 2. 2018
7. 3. 2018 + pytle	21. 3. 2018
4. 4. 2018 + pytle	18. 4. 2018
2. 5. 2018 + pytle	16. 5. 2018
30. 5. 2018 + pytle	13. 6. 2018
27. 6. 2018 + pytle	

PROVOZ NA SBĚRNÉM DVOŘE

ZIMNÍ OBDOBÍ

Úterý	15.00 - 18.00 hod.
Středa	8.00 - 11.00 hod.
Čtvrtek	15.00 - 18.00 hod.
Pátek	15.00 - 18.00 hod.
Sobota	8.00 - 11.00 hod.

LETNÍ OBDOBÍ (v době letního času)

Úterý	15.00 - 18.00 hod.
Středa	8.00 - 11.00 hod.
Čtvrtek	15.00 - 18.00 hod.
Pátek	15.00 - 18.00 hod.
Sobota	8.00 - 11.00 hod.

JAK VYUŽÍVÁME PYTLE NA TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Využitelnost pytlů na tříděný odpad 1-10 2017

Druh (Účel)	Vydáno	Odvezeno	Rozdíl v kusech	Využitelnost v %
Žlutý	7452	7131	321	95,7
Modrý	7452	3793	3659	50,9
Oranžový	3726	226	3500	6,06
CELKEM	18630	11316	7480	60,74

Distribuce pytlů na tříděný odpad v roce 2018
V roce 2018 budou na sběrném dvoře na adrese Kratiny 1033/23 zástupcům jednotlivých domácností zdarma vydávány pytle na vytríděné složky komunálního odpadu v pozměněném množství:

modrý pytel na papír 12 ks/rok

žlutý pytel na plasty 14 ks/rok

oranžový pytel na tetrapak 4 ks/rok

Ke změně množství vydávaných pytlů zdarma bylo přistoupeno na základě dlouhodobého sledování, kdy nejvyšší využitelnost vykazují právě pytle žluté (bylo vydáváno 12 ks) a nejmenší pytle oranžové (bylo vydáváno 6 ks), viz tabulka.

K zakoupení v ceně 4 Kč/kus budou nadále pytle modré, žluté, oranžové, černé a transparentní.

PRONÁJEM SOKOLOVNY

Ceník obce Lužice za pronájem sokolovny od 1. 1. 2018:

Hlavní sál - zimní období:

1. 10. – 31. 3 300 Kč/hod.

Hlavní sál - letní období:

1. 4. – 30. 9. 150 Kč/hod.

Pronájem sokolovny si můžete objednat v LUTESU u p. JOSEFA STAŇKA tel. 511 1178 29, mob. 602 757 611

Všechna venkovní hřiště v areálu sokola jsou přístupná veřejnosti bez poplatku

Z DENÍKU OBEČNÍ POLICIE

Rok 2017 se nachýlil ke konci, začíná období nakupování dárků, předvánočního shonu, příprav oslav svátků vánočních a příchodu nového roku. Je to ale také čas bilancování, hodnocení toho, co se povedlo, co nikoli, a také čas stanovení nových úkolů a cílů.

OSVĚTLENÍ VOZIDEL, CYKLISTŮ A CHODCŮ

V souvislosti s předvánočním shonem a zimním obdobím bychom chtěli občany upozornit, že den se v tomto období výrazně zkrátil, zato noc prodloužila a s tím souvisí nutnost dřívějšího svícení, a to nejen u motorových vozidel, kdy nepostačují jen „denní světla“, ale zejména svícení při jízdě na jízdním kole a také při chůzi chodců mimo vyznačené chodníky a stezky. Jde především o vaši bezpečnost a o to, abyste byli vidět.

PARKOVÁNÍ, STÁNÍ, ZASTAVENÍ

V letošním roce se strážníci obecní policie zaměřili mimo jiné na pohyb vozidel po obci, a to na způsob jízdy, parkování, zastavení a stání. Řada zjištěných přestupků byla ze strany strážníků řešena především ústní domluvou a vysvětlením celé situace. Bohužel, toto řešení se míjí účinkem, neboť situace se neustále zhoršuje, což dokladují stížnosti občanů, zejména na parkování vozidel, zastavení a stání. Také vzhledem k novelizaci přestupkového zákona, kdy došlo k mnoha výrazným změnám v tomto zákoně, jak v samotném hodnocení přestupkových jednání, tak i k jejich postihu, bych chtěl v tomto článku upozornit na nejčastěji páchané přestupky, se kterými se dnes a denně setkáváme a které budeme v příštím období výrazněji postihovat.

NEJČASTĚJŠÍ PŘESTUPKY

- V místech označených dopravními značkami zákaz zastavení řidiči stejně zastavují (např. prostor kruho-

vého objezdu u prodejny Maso uzeniny Žůrek, dále na ulici Jablonořá ve směru ke kruhovému objezdu u prodejny potravin Lužičan).

- Tam, kde není dopravní značka zákaz stání, je toto zakázáno v místě, kde mezi stojícím vozidlem a okrajem vozovky nezůstane volný pruh o šířce 3 metry pro každý směr jízdy - nejčastěji porušováno na ulici Velkomoravská, Šefířková.

- V místě označeném dopravní značkou obytná zóna je zakázáno zastavení a stání mimo místa k tomu vyhrazená (stání a parkování na ulici Dobrovolského před trafostanicí, v křižovatce, na ulici Kratiny na vozovce).

foto: Miroslav Bartyzal

- Zákaz parkování v protisměru, na cyklostezce, na chodníku (např. ulice Velkomoravská – u pošty, u prodejny potravin, u lékárny, u základní školy a školní družiny, na ulici Dlážděná před mateřskou školou apod.).

- Ve shora uvedených lokalitách zcela běžně dochází k porušování uvedených nejzákladnějších pravidel silničního provozu, parkování vozů v protisměru, na cyklostezce či chodníku a častokrát i v místě, kde na úzké silnici již na druhé straně stojí další vozidlo, takže dochází ke zneprůjezdnění vozovky, nebo je průjezd možný jen velmi obtížně. O nemožnosti průjezdu vozidel záchranné služby nebo hasičského záchranného sboru nemluvě.

OBYTNÁ ZÓNA

K tomuto tématu bych ještě chtěl upozornit řidiče i ostatní účastníky silničního provozu, že v místech označených jako obytná zóna zákon jednoznačně ukládá řidiči povinnost při výjezdu z takové zóny dát přednost v jízdě, i když zde není instalována značka dej přednost v jízdě. Obyvatele ulice Kratiny, jakož i další řidiče, bych také chtěl upozornit, že prostor mezi ostrůvky se zelení nacházejícími se ve vozovce na této nově zbudované komunikaci neslouží jako vymezení parkoviště pro vozidla, ostrůvky jsou jedním z prvků bezpečnosti. Vzhledem k tomu, že se i zde jedná o obytnou zónu, kde je zastavení a stání zakázáno mimo místa k tomuto vyznačená, zde parkující řidiči se dopouští protiprávního jednání.

O zmíněných přestupcích budou neukáznění řidiči informováni strážníky OP formou písemného upozornění, pokud nebude zjednána náprava, budou přestupci postihováni v souladu s platnými předpisy a zákony.

Na závěr tohoto článku mi dovolu, abych jménem strážníků obecní policie popřál všem občanům obce příjemné prožití svátků vánočních, bohatého ježíška, více ohleduplnosti, ochoty a porozumění a krásný a pohodový nový rok 2018.

M. Bartyzal

KNIHOVNA

Bliží se nám konec roku, tak bychom jej krátce shrnuli. Knihovna získala nový kabátek a my se snažíme těchto prostor využít. Stále probíhají pravidelné **tvůrčí dílničky** pro nejmenší, v dubnu navštívili žáci ZŠ naši knihovnu ve spojení s **Nocí s Andersenem**, schází se u nás maminky s dětmi ze **Šrůbku**, na jaře jsme připravili **velikonoční dílny**, o prázdninách zde bylo **vyrábění pro děti a mládež**, v zimě **vánoční dílny**, dále beseda se spisovatelem **Arnoštem Vašíčkem**, přednáška o **homeopatii** a vzdělávací **fotokroužek**.

Přednáška Homeopatie je cesta

foto: Petra Lorencová

Fotokroužek

foto: Petra Lorencová

Naši knihovnu navštěvují také v rámci **besed dětí ze školky a školy** a děti ze **školní družiny** k nám chodí vyhledávat knížky formou soutěží. V dalším roce se budeme snažit pořádat další nové akce, o kterých vás budeme informovat na stránkách www.knihovnaluzice.estranky.cz.

Předškoláci v knihovně

foto: Petra Lorencová

Žáci 4. třídy v knihovně

foto: Petra Lorencová

Stále můžete nosit vyřazené knihy v dobrém stavu v rámci akce **„Dejme knihám další šanci“**. V současné době máme darovaných asi 250 knih, jedna třetina už jich byla rozebrána. Přijít pro darované knihy si můžou všichni zájemci, ne jen registrovaní čtenáři.

Poplatky na rok 2018 zůstávají stejné:

- studenti, učni a důchodci 40 Kč
- dospělí 100 Kč na rok
- **BYL ZRUŠEN** poplatek pro děti do 15 let, děti tak mají registraci a roční poplatek zdarma.

V současné době máme 68 registrovaných čtenářů a v našem fondu je 8 411 knih.

Termíny tvořivých dílniček na 1. čtvrtletí 2018:

9. 1., 23. 1., 6. 2., 20. 2., 6. 3., 20. 3., 3. 4. 2018

Budeme se na vás těšit i v dalším roce.

Přejeme všem krásné a klidné prožití vánočních svátků plné zdraví, klidu a pohody a jen to nejlepší v roce 2018.

Jitka Nováková
a Petra Lorencová

Tvořivé dílničky

foto: Petra Lorencová

POCHVALA Z MORAVSKÉ ZEMSKÉ KNIHOVNY V BRNĚ

Podívali jsme se na webové stránky Vaší knihovny a rádi bychom Vám vyjádřili uznání za krásný web, ale také za úžasné aktivity, zejména tvořivé dílničky. Interiéry knihovny máte velice pěkné. Zaujala nás otevírací doba knihovny - 14,5 hodiny týdně, pracovní úvazek paní knihovnice je jistě přes 15 hodin týdně, čímž se dostáváte do kategorie profesionálních knihoven.

Gratulujeme Vám k takto pěkné knihovně. Můžete být na svoji knihovnu právem pyšní.

Oceňujeme také výši finančních prostředků, které Vaše obec vynakládá na nákup knihovního fondu. Takto pěkná částka nebývá v žádném případě samozřejmostí.

Děkujeme za Vaši spolupráci.

*S pozdravem
Monika Kratochvílová
Moravská zemská knihovna v Brně*

FOTOKRÚŽEK 2017

V říjnu a listopadu tohoto roku místní knihovna rozšířila svou nabídku aktivit o krátký kurz fotografování.

Fotokrúžek byl otevřen pro každého, kdo se chtěl přiučit praktickým dovednostem fotografování, pro děti, pro dospělé i pro seniory. Ovšem fotokroužek nebyl zaměřený jen na historii a techniku, ale hlavně na Lužice a na jiný pohled na nám známá a běžná místa. Účastníci se sami přesvědčili, že pro dobrou fotku není nutné mít nejnovější vybavení a že mnohem důležitější je bystré oko fotografa. Během 8 týdnů jsme se učili a fotografovali jsme, rýsovali, kreslili, stříhali, lepili a vůbec si ukazovali, co všechno může s fotografií souviset. Chodili jsme po Lužicích, po místech známých i méně známých a ukázali si, jak je zachytit lépe, atraktivněji a zajímavěji. Ukázali jsme si, jak objevit hezké věci tam, kde jsou běžně schované jako všední. Pracovali jsme venku i uvnitř a ukázali si i práci s počítačem. A tak si účastníci kromě nových znalostí, zajímavých informací a krásných fotografií odnesli také dovednost podívat se na svůj domov z jiného úhlu pohledu.

Těšíme se na představení fotografií na společné výstavě v příštím roce.

Pavla Martinů

Foto: Pavla Martinů a účastníci fotokroužku

VYHODNOCENÍ DOTACÍ ZA ROK 2017

Obec Lužice v roce 2017 podala celkem 15 žádostí o dotace. Podpořeno 8 žádostí, 2 žádosti čekají na vyhodnocení, jedna je zařazena do zásobníku projektů a 4 žádosti nebyly podpořeny. Dosud obec získala na dotacích celkem **5 781 611 Kč**. Téměř všechny akce jsou již dokončeny (kromě Demolice domu č. p. 254), proplaceny a probíhá příprava na zpracování závěrečných zpráv pro vyhodnocení akce. Akce Lužice – obnova hřbitovní zdi, 2. etapa, bude realizována až v průběhu roku 2018 z důvodu obdržení rozhodnutí až v prosinci 2017.

Tab. 1 Podané žádosti o dotace 2017

#	Název	Instituce	Celkové náklady	Spoluúčast	Dotace
1	Lužice – hřiště 2017	MŠMT	3 954 608	1 977 304	1 977 304
2	Lužice – místní komunikace Kratiny, II. etapa	MMR	3 617 887	2 617 887	1 000 000
3	Lužice – hřiště při školní družině	MMR	771 872	371 873	400 000
4	Lužice – demolice domu č. p. 254	MMR	1 903 330	469 942	1 433 388
5	Lužice – chodník, Bojanovická	SFDI	1 336 752	345 752	991 000
6	MŠ Lužice – rekonstrukce ZTI	JMK	471 726	271 726	200 000
7	Lužice – vybavení místní knihovny	JMK	99 700	50 700	49 000
8	Pořízení krojů do MŠ Lužice	JMK	53 500	27 500	26 000
9	Lužice – udržování čistoty cyklistických komunikací	JMK	200 000	130 000	70 000
10	Podpora preventivního protipovodňového systému DSO – Baťův kanál	OPŽP	2 523 092	859 619	1 663 473
11	Rekonstrukce dílen ZŠ Lužice	IROP	1 777 165	177 717	1 599 448
12	Lužice – obnova hřbitovní zdi, 2. etapa	MZE	995 099	446 349	548 750
13	Lužice, Sokolovna – rekonstrukce podlahy	MMR	1 030 145	309 044	721 101
14	Lužice, ul. Dvorní – dešťová kanalizace	OPŽP	821 016	697 863	123 153
15	Lužice – udržovací práce na shromažďovací ploše	OPŽP	794 773	397 387	397 387
			20 350 665	9 150 663	11 200 004

Tab. 2 Úspěšné žádosti o dotace 2017

#	Název	Instituce	Celkové náklady	Spoluúčast	Dotace
2	Lužice – místní komunikace Kratiny, II. etapa	MMR	3 617 887	2 617 887	1 000 000
4	Lužice – demolice domu č. p. 254	MMR	1 903 330	469 942	1 433 388
5	Lužice – chodník, Bojanovická	SFDI	1 336 752	345 752	991 000
7	Lužice – vybavení místní knihovny	JMK	99 700	50 700	49 000
8	Pořízení krojů do MŠ Lužice	JMK	53 500	27 500	26 000
9	Lužice – udržování čistoty cyklistických komunikací	JMK	200 000	130 000	70 000
10	Podpora preventivního protipovodňového systému DSO – Baťův kanál	OPŽP	2 523 092	859 619	1 663 473
12	Lužice – obnova hřbitovní zdi, 2. etapa	MZE	995 099	446 349	548 750
			10 729 360	4 947 749	5 781 611

Tab. 3 Žádosti čekající na vyhodnocení

#	Název	Instituce	Celkové náklady	Spoluúčast	Dotace
13	Lužice, Sokolovna – rekonstrukce podlahy	MMR	1 030 145	309 044	721 101
14	Lužice, ul. Dvorní – dešťová kanalizace	OPŽP	821 016	697 863	123 153
15	Lužice – udržovací práce na shromažďovací ploše	OPŽP	794 773	397 387	397 387
			2 645 934	1 404 294	1 241 640

FOTODOKUMENTACE DOKONČENÝCH AKCÍ:

Podpora preventivního protipovodňového systému (rozhlas)

Vybavení místní knihovny

Chodník - Bojanovická

Místní komunikace Kratiny, II. etapa

foto: Petra Lorencová

DOTAČNÍ MOŽNOSTI 2018

Tab. 4 Žádosti možné k podání

#	Název	Instituce	Celkové náklady	Spoluúčast	Dotace	
1	Lužice – místní komunikace Kratiny, Česká, III. etapa	MMR	4 400 000	3 400 000	1 000 000	
2	Hřiště před MŠ	MMR	1 016 000	616 000	400 000	
3	Lužice, Sokolovna – rekonstrukce podlahy	MMR	1 030 000	309 000	721 000	
4	Hřiště před MŠ, místo pasivního odpočinku	MZE	330 000	180 000	150 000	*
5	Lužice – obnova hřbitovní zdi, 3. etapa	MZE	1 000 000	450 000	550 000	*
6	Odbahnění Cihelny	MZE	3 000 000	600 000	2 400 000	*
7	Školní zahrada	MŽP	600 000	100 000	500 000	
8	Knihovna – venkovní čítárna	JMK	110 000	60 000	50 000	*
9	MŠ Lužice – rekonstrukce ZTI	JMK	471 726	271 726	200 000	*
10	Lužice – udržování čistoty cyklistických komunikací	JMK	200 000	130 000	70 000	*
11	Pieta – oprava sochy	MK	200 000	20 000	180 000	*
12	Rekonstrukce dílen ZŠ Lužice	MAS	1 777 165	177 717	1 599 448	*
			14 134 891	6 314 443	7 820 448	

Žádosti k akcím označených hvězdičkou budou podány podle aktuálních výzev, které nejsou v současnosti vypsané, ale jejich vypsaní je očekáváno v roce 2018.

Ing. Jakub Buchta, radní

Sociální služby

PŘÍSPĚVEK NA MOBILITU

Od 1. listopadu 2017 rozesílají úřady práce ČR postupně dopisy jednotlivým příjemcům příspěvku na mobilitu o zvýšení tohoto příspěvku ze 400 korun na 550 korun měsíčně. To znamená, že zvýšení příspěvku proběhne automaticky, aniž by kdokoliv musel činit nějaké aktivní kroky. Jak konkrétně to bude vypadat, vysvětluje na stránkách NRZP ČR její předseda Václav Krása.

„Zvýšení platí od 1. ledna 2018. Vzhledem k tomu, že příspěvek na mobilitu je vyplácen měsíc pozadu, znamená to, že lednová zvýšená dávka se projeví až v únoru 2018. V lednu 2018 bude vyplácen příspěvek na mobilitu za prosinec 2017, tudíž ve výši 400 korun,“ upozorňuje Václav Krása.

Dále připomíná, že od 1. ledna 2018 budou také nově posuzovány žádosti o příspěvek na zvláštní kom-

penzační pomůcku a příspěvek na nákup motorového vozidla. Žádosti, které budou podány do konce roku 2017 a bude o nich rozhodnuto až v roce 2018, budou posuzovány již podle platné legislativy, která bude platit v roce 2018.

Přesto předseda Krása doporučuje určitou opatrnost a žádosti podávat nejdříve v prosinci 2017, protože tak je jistota, že žádosti budou posouzeny podle nové legislativy.

CHARITNÍ PEČOVATELSKÁ SLUŽBA HODONÍNKO

Charitní pečovatelská služba působí v obcích Mutěnice, Dolní Bojanovice, Josefov, Prušánky, Starý Poddvůrov, Nový Poddvůrov, Lužice, Čejkovice, Ratíškovice a nově ve městě Dubňany.

Naším cílem je doplnit péči rodiny tak, aby si senior zachoval co nejvyšší míru samostatnosti a zůstal co nejdéle v přirozeném domácím prostředí.

Posláním Charitní pečovatelské služby je poskytování pečovatelských služeb seniorům, kteří potřebují pomoc a podporu při péči o sebe a svou domácnost, a to z důvodu stáří nebo zdravotního stavu.

Pro uživatele, zaměstnance a širokou veřejnost Oblastní charita Hodonín pořádá tyto aktivity: každý první pátek měsíce svatá za charitní dílo v kostele sv. Vavřince v Hodoníně, Tříkrálová

Ať vás Bůh, dárce pokoje, naplní pokojem, radostí a důvěrou (Ř 5,13)

sběrka v obcích, Postní almužna, potravinová a materiální sbírka, dny otevřených dveří, besídka na den matek v DPS Mutěnicích, Den dětí, charitní táborák u DPS v Dolních Bojanovicích, dny otevřených dveří na všech domech pečovatelské služby, benefiční

koncerty, vánoční posezení pro seniory a mnohé další.

Informace o našich službách naleznete na webových stránkách www.hodonin.charita.cz nebo na telefonním čísle vedoucí služby Jitky Koperové 731 134 258.

Osobnost

MILAN HORŇÁČEK

Dlouho jsem přemýšlela, jak tento text pojmut. Jak vzdát hold člověku, kterého jsem měla neskutečně ráda, a nebýt přitom sentimentální, protože to by se mu nelíbilo. Jak popsat prostá fakta těm, kteří ho neznali, a jak zároveň předat všechny pocity, a vztáhnout tak pomocnou ruku ke vzpomínkám těch, kteří ho znali a vzpomínají rádi...

Letos by se dožil sedmdesátilet. Mockrát mi na pohřbu hlavou proběhlo, proč se to obrovské množství lidí, kteří mu přišli vzdát účtu i vyjádřit lásku, muselo sejít při loučení a ne za pár týdnů při oslavě tak krásných narozenin.

Milan se narodil 18. října 1947 v Lužicích jako jediný syn Stanislava a Marie Horňáčkových. Tatínek měl do převzetí moci komunisty firmu v oblasti betonářství a kamenictví, potom pracoval v Hodonínských cihelnách, maminka byla vyučená švadlena, ale pracovala v Rybářství Hodonín. Milan zvládl Střední průmyslovou školu stavební v Gottwaldově, následoval titul inženýra na Vysokém učení technickém v Brně, kde s vyznamenáním vystudoval obor Pozemní stavby. Hned po vysoké r. 1971 nastoupil do Hodonínských cihelen. Tam zůstal až do jejich zániku v r. 2001, pracoval jako vedoucí oddělení Inovace a rozvoje, r. 1993 se stal ředitelem celého podniku. Svoji práci měl velmi rád, zároveň jako stavební inženýr projektoval množství rodinných domů, ale i jiných staveb v Lužicích i celém Jihomoravském kraji. Stal se i soudním znalcem v oblasti ekonomiky, určoval ceny a odhady nemovitostí.

Mezitím se r. 1973 oženil s MUDr. Annou Julínkovou a čtyři roky nato se jim narodil syn Milan.

Měl rád turistiku, lyžování, vo-

Milan Horňáček

foto: Radovan Rutar

dáctví, ale nejvíce ho mám spojeného s kolem. Jezdil denně, projel velkou část Česka i Slovenska, dohromady určitě přes 100 000 km. Sport sledoval rád i pasivně, k nejoblíbenějším patřil fotbal a zimní disciplíny, biatlon. Zálib měl ale velké množství – číst Hrabala, poslouchat písničky Suchého a Šlitrů i Semaforu jako takového, zamíloval si folklor a slovácké lidové písně... A když po revoluci obnovil rodinnou firmu, trávil rád hodně času v dílně výrobou cementového zboží a umělého kamene. Až zdraví, přesněji výměna obou kyčlí, mu v této oblíbené činnosti po r. 2005 zabránilo.

Po r. 1989 ho silně zaměstnávala ještě jedna důležitá věc. Zapojil se do obecní politiky. Velmi pomohl odtržení Lužic od Hodonína. Od

roku 1992 pracoval v radě obce a v zastupitelstvu obce. V zastupitelstvu pracoval do roku 2006. Patřil k blízkým spolupracovníkům starosty Radovana Rutara.

A ani politika mu na rozdíl od jiných nezkalila přízeň lidí kolem. Připadá mi fádňi napsat, že ho lidé měli velmi rádi, že byl oblíbeným a vítaným, ale někdy i stokrát použitá slova stačí prostě proto, že jsou pravda. Pamatuji si ho jako ironika, který se uměl velmi přesně zeptat a trefit do černého, ač to nebylo pro mnohé vždy příjemné. Pamatuji si ho jako člověka, který dokázal být neskutečně laskavý a velkorysý. Pamatuji si ho jako strejdu (protože tak jsem mu od dětství říkala), který uměl nádherně pohladit po duši. Pamatuji si ho jako syna, který po smrti tatínka s obrovskou láskou dopečoval svoji maminku. Škoda, že odešel tak brzy po ní. Takoví lidé by měli zůstat co nejdéle a jakýkoli čas s nimi je krátký.

Lenka Doskočilová

My všichni školou povinní

STŘÍPKY Z PRIMA ŠKOLY

- Spojení projektů **Ovoce a zelenina do škol** a **Mléko do škol** pod společný projekt s názvem **ŠKOLNÍ PROJEKT** schválila vláda 8. 3. 2017. Od září 2017 dostává i naše škola vedle ovoce a zeleniny také mléko a mléčné výrobky. Na veškeré dotované produkty mají nárok všechny děti základních škol, tzn. 1. - 9. třídy.

- Od září pracuje při základní škole 18 zájmových útvarů, z toho pět v rámci projektu z Evropské unie.

- V pátek 8. září jsme pořádali Zbořovský závod branné zdatnosti **Memoriál Štěpána Kurky** ve spolupráci s obcí Lužice, ČsOL Jednota Valtice a Spolkem vojenské historie Valtice. Závod se skládal z běhu na čas, střelby ze vzduchovky, hodu granátem a překonávání překážek. Součet dvojice žáků 2. - 9. třídy. Hosty byli studenti z gymnázia Kroměříž. Na jednotlivých stanovištích a na trase závodu pomáhali zaměstnanci školy, zástupci ČsOL, žáci 9. tř. a obecní strážníci. Děkujeme za zapůjčení překážek Blance Lukovské a její sportovní skupině Spartan Race Training Group Podluží.

- Evropský den jazyků si ve škole připomínáme pravidelně. Letos jsme na tento den pozvali do hodin anglického jazyka rodilou mluvčí. Tématem hodin byly prázdniny: **Let's talk about holiday**.

- Dvacet žáků reprezentovalo naši školu na 6. ročníku **Akropole**

Memoriál Štěpána Kurky

foto: ZŠ Lužice

cross, běhu Rasticovým městem Morava. Běželo se po travnatých tratích okolo památek Slovanského hradiště Mikulčice. Všichni závodníci předvedli skvělé výkony. Šesti z nich se podařilo získat medaili. Zlatou medaili získali Alena Fukalíková a Richard Svoboda, stříbrné medaile si přivezli David Holík, Nela Kucharičová, Nela Paráková a Pavel Kapusta.

- U příležitosti Mezinárodního dne seniorů jsme pro naše babičky a dědečky připravili program plný písniček na téma televizního pořadu **Tvoje tvář má známý hlas**. Pořadem provázeli šikovní moderátoři Karolína Nováková (8. tř.) a Jaroslav Černý (7. tř.). Porota (všichni přítomní hosté) vybrala jako nejlepší vystoupení žáků 2. tř., odměnu za vítězství jim předala paní místostarostka.

- Žáci 2. - 5. třídy reprezentovali naši školu na **Štafetovém běhu** Boba Zháňala v Hruškách. Štafeta se umístila na osmém místě.

- V úterý 10. října jsme odevzdávali starý papír, za který jsme získali 13.308 Kč. Z této částky opět podpoříme v rámci projektu Adopce na dálku indickou dívku Nishu Fernandes.

- Hlavní postavou projektu **„NAJDI SVOJI CESTU“** je český textař, rapper, zpěvák a motivátor NENY. Pro žáky naší školy jsme objednali program „Staň se hrdinou svého života“, který je postaven na jeho silném osobním příběhu.

- Do školního senátu pro školní rok 2017/2018 byli zvoleni:
2. tř. Karolína Faganová, Ema Pavková
3. tř. Julie Molnárová, Prokop Oliva
4. tř. Zdeněk Mífek, Jan Kmenta

Mezinárodní den seniorů

foto: ZŠ Lužice

Staň se hrdinou svého života

foto: ZŠ Lužice

- 5. tř. Martin Maršálek, Alžběta Hubáčková
- 6. tř. Pavla Gožďálová, Eva Gožďálová
- 7. tř. Karolína Pecková, Julie Skočková
- 8. tř. Klára Gavlíková, Tereza Kalužiková
- 9. tř. Gabriela Stibůrková, Hana Poláchová

- V listopadu proběhly volby do školské rady. Za pedagogy byly zvoleny Mgr. Tatiana Hromková a Mgr. Magdalena Modlová. Za rodiče paní Jana Maršálková a pan Jan Pecka. Rada obce jmenovala do školské rady Mgr. Janu Ambrožovou a p. Daniela Dorice.

- I v letošním roce sbíráme pet vršky. Paní Blanka Junošová je od nás odebrá a odváží nemocné desetileté Dominiče. Děkujeme jí za spolupráci.

- V listopadu žáci 9. třídy testovali - nejdříve testy Scio (matematika, český jazyk a obecně studijní předpoklady) a pak matematickou gramotnost v rámci výběrového zjišťování ČŠI.

- Žáci 7. - 9. tř. zhlédli projekci hraného dokumentu **„Nicholas Winton – Síla lidskosti“** režiséra Matěje Mináče, který získal jako první český film cenu International EMMY AWARD za nejlepší zahraniční dokument od americké televizní a filmové akademie (Oskar v oblasti dokumentárních filmů). Diváci se díky filmu seznámili v přesném chronologickém sledu s nejdůležitějšími etapami našich novodobých dějin: I. republika, Mnichovská dohoda, okleštění ČSR, Sudety, Protektorát Čechy a Morava, odbojová činnost, holocaust, osvobození Československa, konec války, poválečná léta atd. Historická

faktografie je prolnta příběhem Nicholase Wintona, a dodává tak velký emoční náboj celému filmu. Po projekci filmu následovala beseda s dramaturgem projektu, kde je „Nicky“ představován hlavně z lidského hlediska. Vše je doplněno krátkými filmovými bonusy, jež byly natočeny při setkáních sira Nicholase Wintona se studenty z celého světa.

Mgr. Jana Ličeníková

POŠLI TO DÁL ANEB JAK JE DŮLEŽITÝ „RODIČÁK“

První letošní rodičovská schůzka byla obzvláště vydařená. I když to vypadalo, že bude stejná jako ty předešlé. Šlo se nás celkem dost na to, že bylo září.

Známky jsme žádné neudělili, učili jsme se teprve ovládat novou elektronickou žákovskou. Sešli jsme se, abychom probrali novinky a sdělili si své první dojmy. Mám hodné rodiče, usmívají se na mě, pokývují hlavami a někdy je pobavím školními historkami. Žádnou jsem neměla, jenom jsem se zmínila, že máme nepořádek v lavicích, protože nám chybí komoda se šuplíky, kterou jsme měli v bývalé třídě. Slíbila jsem jim, že možná příští rok...

Druhý den ráno mi žákyňka Kája povídá, že by potřebovala vyfotit tu starou skříňku, že tatka by nám vyrobil. Pozvala jsem hodného tatínka, aby se přišel podívat. Vážně se stavil, měl s sebou metr a hned si vše změřil. Po víkendu mi volal, že skříňku by přivezl. Šlapala jsem zrovna na kole a operacně v hlavě řešila, kdo by mohl pomoci. Naštěstí naše nová paní hospodářka byla tak hodná, že si nechala ujet autobus, a bratři Peckové odpoledne skříňku dovezli. To bylo radosti!

Ráno se ospalé děti šouraly do třídy, musela jsem se jít kouknout, jestli si všimnou. Všimly! Oči se jim rozzářily a už stěhovaly. Dnes už mají v lavici pořádek a stačil jeden dobrý skutek. Napadlo mě, že dobré skutky by se měly posílat dál.

JAKÝ JE ŽIVOT SEDMÁKA ZE SLOHOVÝCH SEŠITŮ

Život sedmáka je jako na horské dráze.

Jednou dostanu jedničku a mám z toho šťastný den, podruhé se mi nepodaří písemka a hned jsem z toho smutná.

Tahle horská dráha bude mít jistě

Foto: ZŠ Lužice

To mám z těch filmů! Navrhla jsem proto svým sběračům papíru, že odměnu, kterou vysbírali, bychom mohli věnovat potřebným, nebo že půjdeme do kina. Čekala jsem, co vyhraje. Dětská duše neklamala. Vybrali jsme psí útulek, nakoupíme granule a zavezeme je pejskům. Když jsem se jich zeptala, jestli je nemrzí, že si výhru neužili, začali se usmívat a slíbili, že vyhrají zas. A vyhráli.

Mám z nich radost, mám radost z rodičů, že mi pomáhají, a mám radost, že příklady táhnou. Je hrozně

důležité, jakou cestu dětem ukážeme, jestli budeme na školu nadávat, nebo ji podpoříme. Touto cestou děkuji za sebe a za „své“ děti panu Martinu Peckovi za sponzorský dar a rychlou akci.

P.S. A posíláme dál!

Mgr. Marcela Komendová

P.S.2: Po dopsání článku a po rodičáku, kde jsme probírali radost ze skříňky, nám nabídli další sponzorský dar manželé Vlkovi s nabídkou skříňky na věci do výtvarné výchovy. Moc děkujeme!

je nezapomenutelná a nezapomenutelně úžasná.

A jelikož odjakživa miluji horské dráhy, strašně se těším, až přes všechny zatáčky a svahy dorazím do cíle.

Karolína Maršáková, 7. třída

Myslím, že letošní horská dráha

MŮJ NEJLEPŠÍ CESTOVATELSKÝ ZÁŽITEK

Můj nejlepší cestovatelský zážitek byla cesta do Anglie. Jeli jsme autobusem asi tak 28 hodin, ale mně osobně to ani tolik nepřišlo. Jeli jsme přes Německo, Belgie a Francii, kde jsme nasedli na trajekt.

Na trajektu to bylo taky super, až na to, že my jsme tam úplně padali a ostatní chodili v pohodě. Na palubě byla zima, ale byla to krásná podívaná. Francie plná světla, průliv a na druhé straně se nepatrně rýsovala pevnina. Jako světlouky svítila světla na břehu Anglie. Cesta přes Lamanšský průliv trvala asi 2 hodiny. Zašli jsme si na kávu do Starbucksu a často jsme se chodili dívat na palubu. Jen co jsme vyjeli ven z trajektu, naběhla mi husí kůže. Bylo to sice skoro stejné jako

kdekoli jinde, ale pro mě to bylo neuvěřitelně úžasné.

Jakmile jsme vjeli na anglické silnice, začali si i ostatní všimnout těch rozdílů. Všude okolo byly pastviny a na nich ovce nebo krávy. Než jsme šli do rodin v Ilfracombe, byli jsme na obhlídce pláží. A to už bylo i na mě moc. Bylo to nepopsatelné. Pláže byly obehnané skalami. Všechny ty vlny, kamínky, sem tam i nějaká mušle a nekonečný oceán. Nemohla jsem uvěřit, že tam opravdu jsem. Po celý týden, kdy jsme v Anglii

byli, jsem tomu pořád nevěřila. Naše rodina byla taky super.

Málem bych zapomněla na návštěvu Londýna! Anglické taxíky, double deckery, Big Ben, Tower Bridge a korunovační klenoty mě zcela okouzly. Když jsem to všechno viděla na vlastní oči, až se mi chtělo brečet, ale místo toho jsem byla zticha a dívala jsem se kolem sebe.

Jsem nehorázně šťastná, že jsem tam mohla být. V Anglii jsem si to neuvědomovala užila.

Karolína Nováková, 8. třída

SLOVANSKÉ HRADIŠTĚ MIKULČICE

V dějepise probíráme Slováky. Samozřejmě, že je lepší, když si učivo oživíme tím, že si ho například vyzkoušíme nebo prohlédneme. Proč tyto věci nezažít, když máme hned vedle v Mikulčicích jedno z nejznámějších nalezišť, Slovácké hradiště.

Paní učitelka nám navrhla, že se tam můžeme jet podívat. Neváhali jsme a jeli. Vše bylo připraveno, v muzeu pro nás byl nachystán speciální program. Navíc jsme se jako škola přihlásili na olympiádu z dějepisu, a proto měli žáci 7. a 8. třídy vstup zdarma. Nejdříve nám paní průvodkyně ukázala malý pláněk sídliště, u kterého nám řekla základy života obyvatel. Později jsme se přesunuli do velké budovy, která byla obdivuhodná. Vevnitř byly pozůstatky těl starých obyvatel, ale i nalezené šperky a zbraně. Vše jsme si prohlédli. Byl k tomu přidán krátký dokument. Bylo to zajímavé. Kde to jen tak uvidíme! Když jsme prošli celé muzeum, šli

Slovácké hradiště Mikulčice

foto: ZŠ Lužice

jme si zkusit psát hlaholici. Každý dostal na papírku svoji malou abecedu a zkoušel si ji psát. Šlo to těžko a představa, že tím budeme psát diktát, je nemyslitelná. Byla to nová zkušenost. V kongresovém centru nám paní prezentovala předměty, a dokonce bylo možné vzít si do ruky třeba gombík (knoflík) nebo

jiný šperk. Ani se nám to nezdálo a dvě hodiny v Mikulčicích utekly jako voda.

Myslím, že celé třídě se to moc líbilo a můžeme být rádi, že máme tak blízko tohle naleziště. Děkuje moc za hezkou přednášku a doufám, že na testu budou samé jedničky.

Karolína Pecková, 7. třída

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Vánoční čas se rychle blíží a v mateřské škole se na něj všichni náležitě připravujeme.

Je potřeba provést vánoční výzdobu, nacvičit koledy a básně, seznámit děti s tradicemi a vánočními zvyky a pak už si jen vychutnávat tu úžasnou atmosféru v kruhu natěšených dětiček.

Mimo tyto krásné povinnosti probíhá v MŠ celá řada akcí.

V listopadu jsme jeli do KD v Hodoníně, kde jsme zhlédli divadlo „Na kouzelném paloučku“, a naživo se tak mohli setkat s kamarády z televize Jú a Hele.

Halloween jsme si tentokrát užili v Hájenka parku v Břeclavi, kde jsme plnili strašidelné úkoly pod vedením čarodějnice, kostry a dalších bubáků a také jsme mohli zdolávat lanovou dráhu pro nejmenší.

Naši školku jako každý rok navštívila p. logopedka Mgr. Horáková, aby u dětí provedla depistáž. Více a více dětí má vady výslovnosti a je potřeba se tímto problémem včas zabývat, aby se děti vyvarovaly s tím spojenými obtížemi i na ZŠ při rozlišování, čtení a psaní písmenek.

Nadále lužickou školku jednou týdně navštěvují trenéři z FK Hodonín. S předškolními dětmi pravidelně trénují, zvyšují jejich kondici formou her a soutěží.

Začátkem prosince jsme jeli do skanzenu ve Strážnici, kde jsme se přenesli do dob našich prababiček, a mohli tak vychutnat i vánoční atmosféru, která panovala za časů bez počítačů, televizí, tabletů a mobilů.

Jako vždy se naše děti účastní každého vítání nově narozených dětí, aby je pěkně přivítaly svými básničkami mezi lužické občany.

Předškolní děti si připravily krátké pásmo koled a básniček, aby přispěly k hezkému vánočnímu nalažení na krásné akci „Rozsvícení vánočního stromu u obecního úřadu“.

5. 12. navštívili MŠ Mikuláš, čert a anděl, a jelikož máme ve školce (skoro) samé hodné děti, čert odešel s prázdnou a děti si odnesly od Mikuláše balíčky plné dobrot.

Každoročně organizujeme na dvoře MŠ vánoční jarmark, kde si rodiče mohou zakoupit nějaký hezký vánoční výrobek, ochutnat bramboráky našich šikovných p. kuchařek a vánoční svařáček.

Ted' už nás čeká jen vánoční besídka, při které si děti vyzkouší různé vánoční tradice, zazpívají koledy, ochutnají cukroví a snad se dočkají i nějakých těch dárečků pod stromečkem.

Na závěr bych ráda poděkovala manželům Sobotkovým za darování hraček a skákacího hradu pro děti a našim seniorkám za celoroční přízeň.

Přeji všem krásné a spokojené vánoční svátky a v novém roce hodně optimismu.

Katka Knápková
učitelka MŠ

Foto: MŠ Lužice

Kultura

PŘEHLED KULTURNÍCH A SPOLEČENSKÝCH AKCÍ LEDEN – BŘEZEN 2018

- 13. 1.
Krojový ples
- 10. 2.
Fašanková obchůzka
pro děti i dospělé
- 10. 2.
Fašanková zábava
- 11. 2.
Dětský karneval
- 24. 2.
Ples ZŠ
- 3. 3.
Ples sportovců
- 15. 3.
Lužická laťka
závod dětí RP Podluží
ve skoku do výšky
- 17. 3.
Josefská zábava
pro seniory
- 1. 4.
Velikonoční košť vína

Obec Lužice a Římsko-katolická farnost Lužice
vás zvou na

VÁNOČNÍ KONCERT

29. 12. 2017 v 18 hodin
kostel sv. Cyrila a Metoděje v Lužicích

Účinkuje: Hodonínské smyčcové kvarteto

Marie Snopková	1. housle
Jan Nosek	2. housle
David Herzán	viola
Marie Havráňková	violoncello
Hosté: Dagmar Kučerová	soprán
Marie Stehlíková	alt

Program:

J. V. Stamic:	Mannheimská sinfonia G dur
J. E. Kypka:	Offertorium
F. Milčinský:	Pastorela
Úpr. J. Nosek:	Gloria
	Tannebaum
	Andělé
J. Newton, úpr. J. Nosek:	Už z hor zní zvon
J. Suchý – J. Šlitr:	Purpura
.....	
V. Trojan, úpr. J. Nosek:	Moravské vánoční pastorely
J. Pavlica:	Pastorela
Úpr. J. Ilčík:	Slyště nyní
Úpr. J. Nosek:	České a moravské koledy
F. Gruber:	Tichá noc

Rozloučení se starým rokem a ukončení plavecké sezony 2017

Obec Lužice ve spolupráci s Antonínem Krejčířkem

31. prosince 2017
Cihelna „Lužák“

Program:
12.30 prezentace otužilců
13.00 otužilecké plavání a potápění

Občerstvení zajištěno.
Jste všichni srdečně zváni.

Slovácký krúžek Lužice
Vás srdečně zve na

KROJOVÝ PLES

v sobotu 13. ledna 2018
od 19 hodin

v sále Sokolovny v Lužicích

hraje DH Podlužanka

ples bude předtačen Moravskou besedou

Slovácký krúžek Lužice
zve děti i dospělé na

FAŠAŇKOVOU OBCHŮZKU

10. února 2018

Začátek ve 13.30

na Starém kvartýru

Klub česko – francouzského partnerství

FAŠAŇKOVÁ ZÁBAVA

10. února 2018
od 19.00 hod.

HRAJE ORION
Sokolovna Lužice

Skauti zvou děti
a jejich rodiče na

DĚTSKÝ KARNEVAL

11. února 2018

Sokolovna Lužice

Základní a mateřská škola Lužice
pořádá

24. února 2018 od 19.00 hodin

Ples ZŠ s předtančením žáků školy

hraje KOMBET
Sokolovna Lužice
Jste srdečně zváni

TJ Baník, T. J. Sokol
ve spolupráci s obcí Lužice
vás srdečně zvou na tradiční

PLES SPORTOVců

3. března 2018 od 19.30 hodin
hraje KOMBET
Sokolovna Lužice

Spolky

JAK SI UŽILI PODZIMNÍ PRÁZDNINY BRONTOSAURI?

Čtyři z oddílu Brontosaurus vrazili o podzimní prázdninách do novácké na ně čekalo velké dobrodružství. Po přezdu nás přivítali superordinové. Ráli s nimi. Ráda přitom se dozvěděli, že se s nimi dříve kamarádili. Jednou superordinou ilkas. Zámalo nás pro už se s nimi nekamraděl a superordinové nám ekliže se z ně stal velký soec a že neřadě ukradl věcnu čokoládu na světě a sám si snědl. Co se nám nelíbilo protože tole není správné. Omoc stop se nám podařilo ilkase na a v světlit mu že cčováně opravdu patné. Ilkas se změnil a dokonce se s námi o své sladkosti podělil. Dělalí smši velkou ostinua na konec večera šme si vzájemně předvedli své talenty.

Oddílové sežk nám samozřejmě tak. Číž. Letos šme se po náročném výcviku na akademii stali ta nýmá ent od za námi detektivové kte r zné p pad a zá ad a sl ililí nám že im m že me pomá at. Rávé šme začali e it zá adu ztracené r že malé o prince tak snad se nám poda p i natto kam zmizela.

Oddíl Žabičky
Hnutí Brontosaurus

CO SE DĚJE U SKAUTŮ

Náš letošní skautský rok jsme započali v září zahajovacím tábořákem v Mikulčicích. Sjeli se sem skauti a skautky z celého našeho střediska. Počasí nám zrovna moc nepřálo, ale jakmile přestalo pršet, mohli jsme si venku opéct na ohni špekáčky. Po jídle jsme šli do klubovny a promítali jsme si fotky z letošního tábora. Tím náš rok hezky začal.

Ted' se scházíme pravidelně každý čtvrtek od čtyř hodin do půl šesté v lužické klubovně. V naší hodině a půl se snažíme mít co nejpestřejší program pro děti. Díky různým hrám si děti rozvíjí své schopnosti a u toho se dobře baví. Kromě her někdy i vyrábíme, aby se rozvinula i fantazie a tvořivost. Dětem předáváme i nějaké ty skautské vědomosti, třeba o tom, jak se skauti

zdraví, nebo o tom, co mít ve své krabičce poslední záchrany. V našem oddíle máme děti od první do sedmé třídy, což se kvůli velkému věkovému rozdílu může zdát jako problém, ale ve skutečnosti je to hezké, protože starší a mladší děti si navzájem pěkně pomáhají.

*Za oddíl Sojky
Kateřina Malániková*

VODÁCKÝ RODINNÝ SKAUTING Z LUŽIC: TÁTO, MÁMO, ZAŽIJ SE MNOU DOBRODRŮŽO!

Máte na své malé děti tolik času, kolik byste opravdu chtěli? A prožíváte ten čas naplno?

Přiznáme se, že do jisté doby, přibližně do roku a půl věku našich dětí, pro naši rodinu nemělo moc smysl detailně plánovat společně prožité chvíle. Vystačili jsme si s jednoduchými podněty doma, na dvoře a na zahradě. Ale pak jsme si uvědomili, že chceme s našimi dětmi prožít víc. Že jim chceme ukázat vše možné a krásné, víc jim přechíst, víc je seznámit s okolním světem, víc s nimi zažít, ale o moc víc času než dosud na to nemáme. Jednak z pracovních důvodů, jednak z rodinných důvodů při běžném zajišťování chodu domácnosti a všeho kolem, co k životu v rodinném domě se zahradou patří. Věděli jsme však, že přijde také doba, kdy začnou naše děti chodit do školy a společného času bude čím dál méně. Najdou si už vlastní kroužky a aktivity, kamarády a kamarádky a možná ani my sami nebudeme mít možnost si vyšetřit chvíle s nimi nejmilejší. A přitom čas tak rychle běží...

Být sběratelem zážitků a za každou cenu časovou i finanční sjíždět

kdejakou akci, zábavní atrakci, pasivně přijímat jen program, který pro nás nachystají jiní a třeba si i za to nechají oprávněně dobře zaplatit, asi není úplně naším cílem. Vždyť obvykle ani to finančně nejdražší nebývá často nejlepší! Někdy věc, která nemá svou cenu, bývá i nejhodnotnější. A děti toho zase tolik nepotřebují. Na společnou cestu za dobrodružstvím jim stačí opravdu málo. Někdy čím méně, tím hlubší a trvalejší zážitky z toho pak mohou

mít. Postačí, když ty chvíle - krátké okamžiky spokojeného společného štěstí my rodiče prostě prožijeme s nimi. A ani jednostranný zájem o hudební nebo výtvarnou činnost, folklor, sportovní aktivity nebo rodinnou turistiku není to pravé ořechové v našem osobním přístupu k dětem.

Našli jsme si tedy vlastní cestu, která však všechny výše uvedené činnosti spojuje dohromady. Společným mottem se stalo heslo: „TÁTO, MÁMO, ZAŽIJ SE MNOU DOBRODRŮŽO!“ Navíc se nám podařilo oslovit několik přátel, kteří mají podobné zájmy i podobně staré děti. Nejsme to tedy jen my, kdo dětem přináší radost ze společně strávených chvil při průzkumu okolí, výletech do míst, kde to známe i neznáme, při dobrodružství na souši i na vodě a na lodích zvláště vhodných pro malé děti - skautských pramicích. Ale především děti nám rodičům přináší velkou radost, když si spolu se svými vrstevníky před našima očima hrají a objevují svět přirozeně krásný, svět přírody a života lidí kolem nás.

Chceme, aby naše děti byly samostatné, aby si uměly poradit ve všech situacích, aby měly dost sebevědomí nestyďet se prosadit, ale zároveň pokory a úcty k ostatním. A tohle všechno jsou vlastně principy skautingu. Tak proč nebýt zrovna oddílem rodinného skautu? Nemusíme mít zrovna pravidelné družinové schůzky, vždyť nám rodičům stačí, abychom občas, někdy jen jednou, jindy vícrát do měsíce, se domluvili na nějaké společné aktivitě. Může to být výlet na kolech, společný víkendový pobyt pod stanem nebo na chatě, může to

být i krátká nebo vícedenní vodácká výprava. Protože třeba právě společné pádlování na pramicích, kde děti mohou sedět vedle sebe nebo vedle svých rodičů, je přesně tím zážitkem, o kterém jsme psali v úvodu.

Proč zrovna vodní rodinný skauting? Protože voda a vodácké výpravy jsou neopakovatelné. Patří k nám, patří k Lužicím, patří k Moravě, k Dyji, patří k celému Podluží i k našemu kraji. A když po čase stráveném na vodě přirazíme s lodmi na břeh, můžeme se věnovat i průzkumu a hrám na pevnině. Už jsme takto několikrát sjeli osypané břehy

řeky Moravy, sjížděli jsme řeku Dyji, objevovali jsme krásy šterkovny v Moravské Nové Vsi. A cílů je v našem okolí stále dost a dost.

Chceme pro naše děti uspořádat příměstský tábor v létě, jarní a podzimní výpravu za dobrodružstvím, chceme s nimi pouštět draky, chceme s nimi prožít advent, Vánoce i Velikonoce v tradici, jakou nám zanechali naši předkové, chceme s nimi něco smysluplně vyrábět, dát jim vzory, které sami ctíme, a večer při táboráku si s nimi i zazpívat. Nebráníme se ani jít v kroji, vždyť jsme z Lužic a k těm přece kraj tak neodmyslitelně patří.

A jak k nám patří Vodní skauti Hodonín? Díky nim máme svoje zázemí, materiální i technickou výpomoc, půjčují lodě, pádla i záchranné vesty - a ty jsou nejdůležitější. Na vodě jsou záchranné vesty pro naše děti neoddiskutovatelnou samozřejmostí! Díky vodním skautům tak máme k dispozici všechny výhody dětských oddílů - skautských obzvlášť, ale jaký program si vymyslíme, to už je jen a jen na nás.

Kolik času na to vlastně všechno máme? Ne tolik, kolik bychom asi sami chtěli. Pár let, než děti povyrosteou a najdou si svobodně vlastní nezávislý program a nás budou potřebovat, jen když po nás sami něco budou chtít. My doma předpokládáme, že to nebude trvat déle než 10 až 12 let - je to hodně nebo málo?

*Rodinný skauting z Lužic
Vodní skauti Hodonín*

ÚSPĚCH NA FAZULAFESTU

V sobotu 28. října se v Hlohovci konal Fazulafest. Do soutěže pokrmů z fazolí se zapojila paní Marie Prygllová z Klubu česko – francouzského partnerství. Připravila šumajstr a fazolový guláš. Obě jídla byla velmi chutná. V konkurenci asi 25 různých fazolových pokrmů získala za výborný fazolový guláš druhé místo.

Maruše blahopřeji a děkuji za aktivní účast v této soutěži. Také děkuji členům Klubu česko – francouzského partnerství, kteří se Fazulafestu v Hlohovci zúčastnili

a podpořili tak nejen Marušku Prygllovou, ale také spolupráci naší obce a klubu s Československou obcí legionářskou, Jednotou Valtice.

*Mgr. Jana Ličeníková, předsedkyně
Klubu česko – francouzského partnerství Lužice*

Recept na fazolový guláš podle Marie Prygllové z ulice U Lidového domu:

- Fazole den předem namočit
- Ráno fazole uvařit
- V jiném kastrolu na sádle usmažit dozlatova cibulku, přisypat papriku, nakrájenou klobásu a chvíli orestovat
- Vylít do cibulky uvařené fazole i s vodou
- Nechat projít varem
- Zajiškovat
- Dochutit podle chuti – trochu kečupu, harrisy (pozor je ostrá), sůl, pepř, majoránku, může být i česnek
- Vše provařit
- Případně ještě dochutit

Foto: Jana Ličeníková

VYHLÁŠENÍ VEŘEJNÉ SBÍRKY PRO PODPORU UMĚLECKÉ VÝMALBY DOMOVA PRO SENIORY V HODONÍNĚ

Nadace Dobrý anděl vyhlašuje VEŘEJNOU SBÍRKU pro podporu projektu umělecké výmalby Domova pro seniory v Hodoníně Bažantnici.

Smyslem je zharmonizovat a zvelebit prostředí, kde naši senioři musí žít bez rodinného prostředí, cele odkázání na lékařskou podporu a pečovatelský servis, a přiblížit jim pocit domova.

Pokud Vám není lhostejný osud našich seniorů, připojte se k naší snaze. Více na:

www.vilyprodeti.cz
info@vilyprodeti.cz
VEŘEJNÁ SBÍRKA:
Peněžní ústav: KB Hodonín
Číslo účtu: 115-2613090247/0100

*za nadační fond Vily pro děti
předsedkyně Michaela Piňosová*

DOBRÁ PŮDA

Vážení spoluobčané, rok 2017 byl startovním rokem také pro Dobrou půdu, kde proběhlo 15 inspirativních akcí. Věříme, že programy, které jsme vám nabízeli, přinesly cenné informace pro rozvoj vaší osobnosti, partnerského vztahu, pomohly při výchově dětí, přinesly růst v pracovní oblasti a také v rovině spirituální. Vaše reakce jsou veskrze pozitivní, naplňují nás radostí a jsou pro nás motivací pokračovat v organizaci dalších skvělých programů s užitečnými tématy i v roce 2018.

Program pro první čtvrtletí roku 2018:

Sobota 13. 1. 2018 v 17. hodin – ZOB Atmosféra
Téma: **SÍLA HNĚVU** – Jak dosáhnout toho, aby Vás lidé brali vážně. Přednáší: **Mojmír Voráč** – trenér a kouč manažerů, vztahový poradce

Sobota 27.1. 2018 v 17 hodin – Atmosféra
Téma: **Název bude upřesněn na www.dobrapuda.cz**
Hosté: **Vítězslav Vurst B.Th.** – nemocniční kaplan a **PhDr. Eva Biedermannová** – psychologka hasičského záchranného sboru Středočeského kraje

Sobota 3.2. 2018 v 17 hodin – ZOB Atmosféra - CESTOPIS
Téma: **SOLOVECKÉ OSTROVY** – Cesta za historií vzniku gulagů
Přednáší: **Vítězslav Vurst B.Th.** – nemocniční kaplan, cestovatel

Sobota 17.2. 2018 v 17 hodin – Atmosféra
Téma: **Název bude upřesněn na www.dobrapuda.cz**
Host: **Mudr. Marek Miškeř** – ortoped, chirurg se zaměřením na páteře, vítěz třetího ročníku ankety „Lékař roku“

Sobota 3.3. 2018 v 17 hodin – ZOB Atmosféra
Téma: **UMĚNÍ VDĚČNOSTI** – Jak nová věda o vděčnosti mění životy
Přednáší: **Mojmír Voráč** – trenér a kouč manažerů, vztahový poradce

Sobota 17.3. 2018 v 17 hodin – Atmosféra
VELIKONOČNÍ KONCERT – pěvecká skupina HAPPY DAY z Albrechtic

Jelikož je na Dobré půdě omezená kapacita, je nezbytné, abyste si svou registraci zajistili místo na každou akci, které se chcete zúčastnit. Po zaplnění kapacity už nebude možno se přihlásit a programu zúčastnit. Registrovat se můžete na www.dobrapuda.cz v sekci Akce. Na těchto stránkách se můžete rovněž přihlásit k odběru novinek, a být tak informováni o každé z připravovaných akcí emailem.

Na našich webových stránkách najdete kromě aktuálních akcí také přehled o tom, co proběhlo, a to v archivu akcí, v galerii fotek a v článkách.

Těšíme se na setkávání s Vámi.

Daniel a Dáša Doricovi

Cestování

APALUCHA 2017

aneb „To je tím, s kým se taháš, s tím rudým bolševickým nokem“

Pokud vám je předchozí věta trochu povědomá, pak vězte, že oprávněně. Vyslovuje ji Jiří Kodet ve slavné scéně z filmu Pelíšky při hádce se svou dcerou o tom, zda má na talíři k vánočnímu obědu nok nebo knedlík. A ve víru hádky rozbíjí vánočním dárkem – samorostem – skleněnou výplň dveří, za kterými se dcera skrývá. Právě onen samorost jsme při letošní Apaluše viděli a měli v rukou podobně jako mnoho jiných, a tak jsme si na památnou filmovou scénu vzpomněli a oživil si ji.

Ale vezměme to všechno popořádku.

V muzeu samorostů

Naše mužácká akce Apalucha probíhala doposud na konci října vždy při severní hranici naší republiky – Jeseníky, Orlické hory, naposledy Krkonoše s výstupem na Sněžku. Letos přišla v tomto směru zásadní změna, jelikož jsme se vydali k hranici s Rakouskem na česko-moravské pomezí do oblasti zvané Česká Kanada, konkrétně do Slavonic. Zde se pro nás stal základnou jeden místní penzion v sousedství obory a hájovny. A jelikož jeho spolumajitelem byl hajný, pohybovali jsme se mezi trofejemi a dalšími předměty s loveckou tematikou, poslední večer došlo i na myslivecké historky, zážitky a vzpomínky. Během celého pobytu jsme povídali a diskutovali o ledačems, nedošlo snad jen na rybolov u Kamčatky, historii lihovarnictví na Chodsku a diferenciální rovnice. Naopak velkou pozornost jsme věnovali hned první večer vlakové

dopravě na trase Praha - Budapešť - Balkán a zpět. V tom si jsou všechny Apaluchy podobné a je to dobře.

Na místo se nás ve středu 25. října sjelo celkem jedenáct. Bohužel asi po hodině pobytu si jeden z nás – náruživý fotograf – podvrtnul při fotografování kotník, čímž byl v následujících dnech limitován, ale svůj handicap snášel statečně a trpělivě.

Hned čtvrtého rána jsme vyrazili třemi auty na plánovaný výlet – muzeum železné opony, hraniční kámen Čechy – Morava, bizoní farma Veclov, zřícenina hradu Landštejn, areál rozhledny U Jakuba nedaleko Valtínova. Počasí nám přálo, a tak jsme se mohli přesvědčit, že krajina České Kanady je skutečně krásná, tichá, malebná, vlídná, lesnatá, málo narušená... Chvályhodné je, že jsme oproti minulým rokům více zpívali, což bylo zvědavým a náhodným publi-

kem vždy mile a s velkým zájmem přijato. Naše písničky tak zněly pod zříceninou Landštejna, v muzeu samorostů, v penzionu. A zněly myslím pěkně a podařeně, což nejlépe dokládají velice pochvalné a uznalé reakce okolí.

V areálu rozhledny U Jakuba jsme nejen vylezli na rozhlednu, ale zároveň jsme se prošli naučnou stezkou, v jejímž rámci jsme si prohlédli i jeden z žulových útvarů charakteristických pro zdejší region a nesoucí název Ďáblova prdel. Nutno podotknout, že název plně odpovídá realitě. V hlubokých lesích nás zaujalo mnoho nově vybudovaných vodních nádrží, rybníků a kaskád s cílem zadržovat vodu v krajině. Vše vkusné, potřebné a pečlivě zhotovené.

Druhý den se bohužel pokazilo počasí, ochladilo se a téměř celý den přšelo. Den jsme začali návštěvou muzea samorostů, jež se nacházelo 300 metrů od našeho penzionu. Sedmdesátiletý pan Tichý, původně hajný, vlastní cca 1500 samorostů, jež má umístěny ve stodole, garáži, na prostranství před hájovnou a vlastně všude, kam se podíváte. Bylo zajímavé sledovat, s jakým zaujetím vyprávěl o svém koníčku, o tom, jak samorosty získává, čistí a ošetřuje, instaluje, které samorosty hrály ve kterých filmech – odtud samorost z filmu Pelíšky, kdo všechno jeho muzeum navštívil, co který samorost připomíná a znázorňuje. Jeho sbírka má patřit k největším na světě a docela bych tomu věřil.

Od samorostů vedla naše cesta pěšky za větru a deště do samotných Slavonic, kde jsme měli zamluvený výstup na městskou věž s vyhlídkou na náměstí, město a okolí. Jelikož jsme však došli do města promoklí, nemohla nenásledovat návštěva restaurace a dobrý oběd. A pak 180 schodů na věž a zase dolů. Vzhledem k počasí jsme vynechali

U kamene Ďáblova prdel

podrobnější prohlídku města, jehož renesanční sláva a rozkvět postupně uvadaly až téměř do úplného zapomnění v období komunistického zadržování hranic, kdy se město nacházelo v přísně střeženém pohraničním pásmu. Této skutečnosti odpovídal stav budov, infrastruktura, sociální složení obyvatelstva atd. V období po převratu z roku 1989 se město probouzí k novému

životu se snahou oživit cestovní ruch a zvýšit návštěvnost města i okolí, čemuž odpovídá postupná obnova a oprava památek a budov, přeshraniční spolupráce s rakouskými sousedy, budování turistického zázemí atd. Práce a potu to bude stát ještě mnoho.

Z města následoval návrat do penzionu, odpolední siesta, doplnění tekutin a následný přesun do míst

Účastníci expedice

Ke zřícenině hradu Landštejn

pěchotního opevnění ze 30. let minulého století, kde jsme měli rovněž zamluvenou exkurzi. Manželský pár zde za pomoci několika přátel a kamarádů udržuje a spravuje několik bunkrů – řopíků, pěchotní a tankové zátaras, naučnou stezku atd. Pěkný příklad služby bližnímu a smysluplného a pozitivního naplnění volného času s cílem přiblížit nedávnou historii současníkům.

Myslím, že i letošní Apalucha se vydařila a byla v mnoha ohledech

zajímavá a poučná. Můžeme doporučit návštěvu tohoto kraje, pro děti bude jistě zajímavá a přitažlivá návštěva areálu rozhledny U Jakuba s mnoha atrakcemi. Za návštěvu stojí i samotné Slavonice, kde se mimo jiné nedávno točil poslední film otce a syna Svěrákových Po strništi bos.

Pro úplnost ještě dodávám, že jeden z účastníků výpravy si doma v Lužicích zapomněl peněženku s penězi i kompletními doklady

včetně řidičáku. A navíc to byl jeden z řidičů. Ale pomohli kamarádi a doklady nakonec nebyly vůbec potřeba. Vše se zvládlo, ostatně jako celá Apalucha.

Tipů na naši výpravu v příštím roce je více, o našem rozhodnutí i nových zážitcích a poznáních vás budeme zase za rok informovat.

*Za Lužické mužáky
Tomáš Klásek*

Rozhovor

LUŽICKÝ BETLÉM V NOVÉ KRÁSE

Již léta staví farníci na Štědrý den dopoledne v lužickém kostele betlém, který patří k jednomu z tradičních symbolů Vánoc. Každý betlém nám připomíná příběh o narození Ježíše Krista, který tvoří pro nás křesťany podstatu Vánoc jako oslavy tohoto narození, nového života, nové naděje.

Každý rok se při jeho stavění bavíme o tom, že by bylo dobré a žádoucí figurky lužického betlému opravit, vyčistit a zrestaurovat. Letošní rok se stal rokem, kdy k tomu všemu, za přispění farníků a obce, došlo.

Je známo, že autorem figurek lužického betlému je Metoděj Florian (1904 – 1987) ze Staré Říše na Vysočině. Vysočina vůbec patří k místům, kde má betlémářství dlouhou a širokou tradici, jež se dědí z generace na generaci. Obec Lužice vydala v roce 2008 u příležitosti 55. výročí vzniku lužického betlému kalendář s touto tematikou, kde jsou zároveň informace o jeho autorovi i o betlému jako takovém. Možná, že kalendář zdobil po celý rok 2009 vaše domácnosti.

Jsem rád, že se nám na počátku právě končícího roku podařilo kontaktovat neteř Metoděje Floriana paní Magdalénu Křenkovou, jež pokračuje ve výtvarné tradici rodiny a která se úkolu zrestaurovat

lužický betlém s radostí, respektem, úctou a pokorou k dílu předků ujala. Stal jsem se jakousi spojkou mezi lužickou farností a Starou Říší, kam jsem vozil figurky na opravu a zpátky pak dovážel figurky již opravené a zrestaurované. Setkání s paní Magdalénou i jejím manželem v domě, v němž žil její dědeček Josef Florian, bylo pro mě vždy obohacující, oduševnělé a posilující. O Josefu Florianovi a fenoménu Staré Říše jsem v té době z literatury již něco věděl, nicméně osobní kontakt a setkání je nenahraditelné. Byl jsem při každé návštěvě u Křenků fascinován nasazením a zaujetím pro práci na figurkách našeho betlému, jejich barevnou proměnou, oživením

a navíc jsem měl tu čest vyslechnout mnoho příběhů a informací o strýci Metodějovi, dědečkovi Josefovi a dalších příbuzných, kteří tvořili genius loci celého místa.

Rozhovor, který jsem pro toto vydání zpravodaje s paní Magdalénou vedl, vám může nejlépe ozřejmit jednak práci na samotném betlému, jednak poodeštit něco málo ze zajímavé historie celé Florianovy rodiny.

A nezapomeňte, že od Štědrého dne bude v lužickém kostele sv. Cyrila a Metoděje ke zhlédnutí opravený a zrestaurovaný betlém. Myslím, že stojí za to jej vidět. Jednak ho spatřit v nové kráse, jednak pro připomenutí dva tisíce let starého příběhu.

Lužický betlém Metoděje Floriana

foto: Petr Valla

„Z TÉTO PRÁCE JSEM MĚLA OBROVSKOU RADOST,“ říká v rozhovoru Magdaléna Křenková, autorka restaurátorských prací na lužickém betlému.

1. Jaký to byl pocit držet v rukou figurky betlému, který před více než šedesáti lety vyřezal pro lužickou farnost váš strýc Metoděj za pomoci dalších příbuzných, kteří se podíleli např. na tvorbě pozadí? Vnímám, že k této práci přistupujete s velkou pokorou, úctou, respektem i radostí.

Pocit to byl kouzelný. Zdávna mi zavoněly jen ty nejlepší vzpomínky, kdy staroříšský domov strýců a tet na č.p. 175 (vila Josefa Floriana, vydavatele Dobrého díla) byl nám dětem naše druhé doma. Nikdy jsme se neohlašovali, chodili jsme zadním vchodem z dolní zahrady, který se přes den nezamykal. Žili jsme s nimi ve velmi úzkém vztahu, dokonce jsme je oslovovali jen křestním jménem

a samozřejmě jsme jim tykali. Ne každý náš vztah chápal, na někoho to působilo drze, ale nikdo nás k jinému postoji nikdy nesměroval. Bylo to pro nás normální a samozřejmé.

Pracovala jsem už na několika zakázkách svých předků a vždy mi naskočilo to milé: „Jsem zase doma.“ Když jsem postupně vybalovala jednotlivé figurky, byla jsem úplně užaslá nad tou nádherou, bravurností a velmi svérázným stylem Metodějova vidění. Míval bodrý humor a zároveň měl velmi citlivou duši. Přesně to je na jeho práci vidět. Nic umělého.

Z této práce jsem měla obrovskou radost. Přebývání takového zástupu strýcových lidiček mě celou dobu bavilo a přitahovalo diváky. Byla

to důvěrná společnost, kdy jsem své předky cítila velmi blízko. Jejich práci vysoce obdivuji a je to pro mě pocta moci přispět s trochou do mlýna.

2. Váš strýc byl mužem mnoha profesí a nadání, muž pevné víry a zásad. Jaké máte na něj vzpomínky, čím byl pro vás zajímavý a inspirující?

Strýc Metoděj Florian byl svérázný příbuzný s dobrým srdcem, nezvyklou štedrostí, obrovskou skromností a měl rád pokrok. Ke konci života si pořídil i tu pekelnou televizi, která byla u Florianů považována za zdroj blbosti. V nemoci a ve stáří byl velmi trpělivý a neslychala jsem žádné hořekování. Věděl, odkud kam jde.

Fotografie z archivu M. Křenkové

Když jsem se narodila, bylo mu 62 let. My, děti od Jana, jak se říkávalo v přízni, jsme strýčka považovali za světáka s humorem, který nám imponoval. Učil nás za zády svých zbožných sester písničky s trochu hrubšími výrazy a bavil se jejich zděšením.

Ve své světničce s jedním oknem do dolní zahrady měl svůj kouzelný svět plný třísek, kreseb a muziky. Pamatuji si, že rád poslouchal rádio, byl vynikající varhaník a choralista. Vedl také staroříšský farní sbor, ale tady trpělivostí s méně nadanými moc neopylýval.

Jednou jsme zkoumali, jak dokáže opsat ručně knihu, doprovodit ji ilustracemi a ještě k tomu vyvázat. Zrovna měl něco rozdělaného na svém pracovním stole s vůní vyvanutých cigaret. Nikdy nemluvil o své práci jako o něčem mimořádném. Tvářil se, jako když o nic zvláštního nejde. Vyřezával tak lehce, jako když druhý okrajuje jablko. Okolí svou skromností dost přesvědčilo o tom, že ho to moc námahy nestojí, své brilantní umění rozdával nebo směňoval za

směšné služby a peníze. Ostatní příbuzní byli podobného ražení a další generaci zanechali v tomto směru dost nežádoucí dědictví.

K nám dětem měl strýc Metoděj laskavý vztah, na narozeniny dával milé kapesné a všechny naše vyloženiny bral s úsměvem. Sám jako náctiletý, když se chodil koupat do Kladiny, staroříšského rybníka, si prý na záda připevňoval kámen, aby se více potopil a déle vydržel pod vodou.

Strýčkův svět mi zasadil do života mnoho světla, humorných vzpomínek a víru, že velké věci se rodí v tichosti srdce, pokoře a vytrvalosti.

3. V jakém stavu jste figurky lužického betlému obdržela? V čem celkové restaurátorské práce spočívaly a jak jste při nich postupovala?

Strýc Metoděj maloval figurky temperami, protože na olejové barvy byl alergický. Občas něco voskoval, jinak se povrchovou úpravou nezaobíral. To bylo podle očekávání opravdu veselé. Šedesát let vykonalo

své a místy letité nečistoty zakousnuté do barev tvořily různé hrbolky, které statečně setrvaly na svých místech.

Pozadí betlému a chaloupka byly domovem červotočů. Obzvláště dvoukřídlé dřevotřískové pozadí na dřevěném rámu, které bylo po krajích rozklížené a na více místech rozštípané. Nějaké drobné fragmenty byly ulomené, ouška oveček, kel, nějaký prstík. To dotvořila staroříšská řezbářka Jaroslava Florianová.

Při restaurování se vždy musí zachovat co nejvíce z původního. Tato práce vyžaduje rozvahu a respekt k tvůrci. A také si musím na kouscích otestovat, jaký postup zvolit. Technická zpráva vydala na tři stránky. Zjednodušené: červotoče zabít, rozkousané dřevo zpevnit, figurky očistit suchou i mokrou cestou, potřebná místa vyretušovat a povrch uzavřít lakem a navoskovat.

Baví mě ten proces proměny, obzvláště když je něco hodně poškozené.

4. Z vašich předchozích odpovědí je zřejmé, že pocházíte z velice tvůrčího prostředí, v němž hrálo umění, estetičnost, kulturnost, víra, zároveň však nemalá osobitost a jakási zvláštní a úctu budící originalita důležitou a podstatnou roli. Můžete našim čtenářům přiblížit Florianovu rodinu počínaje vašim dědečkem Josefem a staroříšské zázemí, z něhož vycházíte?

Dědeček Josef Florian (myslitel, vydavatel, překladatel) pocházel z rodiny tesaře. Studoval techniku a pak přešel na filozofickou fakultu v Praze.

Působil krátce v Náchodě jako středoškolský profesor. Po neshodách s ředitelem školy, který nutil dědečka, aby dal lepší známky žákům z dobře situovaných rodin i přes jejich nedostatečnost, školu opustil.

Život mu změnila myšlenka francouzského myslitele Leona Bloye:

„Do ráje se nevstupuje ani včera, ani zítra, nýbrž dnes.“ Založil nakladatelství Dobré dílo. Měl dar rozpoznat hodnoty. Pro českou kulturu objevil řadu autorů dnes již zvučných jmen. Spolupracoval s celou plejádou předních umělců.

Oženil se s Františkou Stehlíkovou, měli dvanáct dětí. Dědeček je neposílal do škol, i když s tím měl nemalé nepříjemnosti. Postupně všechny hojně pracovaly na vydávání knih. Každý se věnoval nějakému umění: malířství, hudbě, grafice, řezbářství...

Kromě strýce Joachima jsem zažila a velmi dobře si pamatuji všech dalších deset tatínkových sourozenců. Ve vile po dědečkovi žilo šest svobodných strýců a tet, mezi nimi právě i strýc Metoděj. Nikdo se tam nikdy nenudil. Každý byl svérázně vyprofilovaný a ponořený do svého světa. Po stěnách visely obrazy, trofeje, historické zbraně, sošky na podstavcích. Já jsem nic jiného nevidala ani doma, tak mi to přišlo normální. Byly to domy zabydlené uměním, krásou, muzikou a nešlo nenechat se tím tvarovat.

V přízemí byly naproti sobě přes chodbu dvoje ručně malované dveře. Jedny ke strýcovi Metodějovi a druhé do dědečkovy vyhledávané knihovny. Jezdili tam nejrůznější hosté z tuzemska i zahraničí, kteří v zápisových knihách nechávali své vzkazy a autogramy. Bavilo nás se těchto výprav účastnit a poslouchat vyprávění. Umožnilo nám to kontakt se širokým světem a výklad o zajímavých knihách jsme znali nazpaměť. Byl to takový závan svobody v té totalitní nesvobodě. Některé nenadále návštěvy byly velmi exotické. Jednou v horkém létě se v městečku ve Staré Říši objevil Mexičan v sombréru a hledal strýce, grafika Michaela. Šlapali jsme před ním do kopce na kolech, on za námi v autě, až jsme ho dovedli k vysněnému cíli.

Na zmíněné chodbě jsem s bratrem hrávala fotbal. Míč byla pevná papírová koule a ty protilehlé dveře byly naše branky, které jsme omlacovali. Nikomu to nepřišlo divné. Když nás to omrzelo, bez ptaní jsme sedávali v knihovně s nezapomenutelnou vůní knih a atmosférou, střídali se v dědečkově křesle a listovali, čím se nám zachtělo. Bavilo nás prohlížet si pořád dokola Metodějem ručně opsané a ilustrované knihy, hlavně Erbenovu Kytici. Uměli jsme celé pasáže nazpaměť. Nikdo nás nemusel v knihovně hlídat, uměli jsme se ke knihám chovat.

K životu ve vile neodmyslitelně patřily lavičky u domu na dolní zahradě, kde se v neděli za pěkného počasí sedávalo a vyprávělo. Někdy se to ale zvrtilo pro mě k nic neříkající rozepři o nějaké slovíčko v liturgii nebo o jiné drobnosti.

Jinak naši předkové byli výbornými vypravěči. Takže nám vůbec nevařilo, když jsme příběh slyšeli již poněkolkáté.

K dokreslení atmosféry života ve vile kromě uměleckého zaměření patřily i sobotní buchty tety Anny a její slepice, znalost bylinek tety Evy, strýc Michael a jeho včelín, výpomoc v matematice, opravy hodin, lámání paprsku, odpalování silvestrovských rachejtlí vlastnoručně vyrobených strýcem Gabrielem, jeho meteority a mineralogická sbírka, procházky do lesů a práce na zahradě, domácí marmelády...

Přes jejich šíři obdaření si myslím, že jim chybělo v majetkových záležitostech umění stát nohama na zemi, praktičnost a předvídatost. Jinak byli mistři v prožívání svého času na zemi. I ve vysokém věku byli plni svých zájmů, život jim neskončil s nástupem důchodu. Neměli ten skeptický pohled na život, že už jsou staří a nelze nic rozvíjet. Těžkosti stáří nesli obdivuhodně a pokojně odcházeli na věčnost. Vždy, když

z nich někdo zemřel, měla jsem pocit, že vlastně nezemřel, že je stále přítomen.

Děkuji vám upřímně za rozhovor, za seznámení s rodinou Florianů a především za radostnou práci na lužickém betlému. Přejí vám trvalou inspiraci a invenci.

Tomáš Klásek

MAGDALÉNA KŘENKOVÁ SE PŘEDSTAVUJE

Magdaléna Křenková přibyla do umělecké rodiny Florianů jako třetí ze šesti sourozenců v roce 1966.

Maluje na plátno, papír, zdi, nábytek, věnuje se grafice, pastelům, renovuje obrazy, sochy... Od třinácti let píše poezii.

Celá její tvorba je inspirována Starou Říší a okolím, kde žije se svojí rodinou a má na č.p. 69, rodném domě jejího dědečka Josefa Floriana, svůj atelier. Staroříšský kolorit miluje od dětství, ale přenos reálného vidění na plátno ji příliš svazuje a nudí. Náměty si ráda upravuje podle svého vnitřního vidění. Fascinují ji barvy, výtvarný svět jí je řečí duše, který jí poskytuje nezbytný prostor a svobodu pro žití na zemi.

Magdaléna Křenková

Historie

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ ROKU 2017

1827	první indikační skica Lužic	190 let	1992	Lužice jsou od 1. ledna opět samostatnou obcí (v r. 1985 připojení k Hodonínu), zřízen Obecní úřad,	
1852	velký požár, vyhořelo přes půl obce	165 let		v MŠ se začalo vařit pro důchodce	25 let
1867	vzniklo Rakousko-Uhersko	150 let	1997	záplavy, protržení hráze u Kyjovky dokončeno a potvrzeno pátrání po první písemné zmínce o Lužicích,	
1887	1. ledna otevřena v Lužicích pošta	130 let		3. dubna byla v Lužicích otevřena první lékárna – Na Podluží,	
1897	zřízení špitálu (dnešní školní dílny), jako úřední jazyk povolena čeština	120 let		pro kostel pořízeny dva nové zvony zasvěcené Cyrilu a Metoději a Panně Marii.	20 let
1922	v Lužicích zřízena živnostenská škola	95 let	2002	zahájení stavby silnice Lužice-Mikulčice, dláždění cyklostezek,	
1927	elektrifikace obce	90 let		začala pracovat organizace Junák	15 let
1932	zahájena stavba Sokolovny a dlážděné silnice přes obec	85 let	2007	obec získala 1. místo v Jihomoravském kraji za třídění odpadů, v celostátní soutěži se Lužice umístily mezi první desítkou (Stříbrná popelnice), obec získala prvenství v celorepublikové soutěži „Cesty městy“	10 let
1937	postavena brána hřbitova, kříž, oplocení	80 let		(zklidnění dopravy a kultivace prostranství)	
1947	zřízena mateřská škola	70 let	2012	13. září byla slavnostně otevřena cyklostezka z Lužic do Hodonína, (s výstavbou bylo započato v roce 2005) dokončena rekonstrukce ulice Velkomoravská (zahájení v r. 2002), otevřena nová klubovna skautů a Hnutí Brontosaurus	5 let
1952	otevřeno zdravotní středisko	65 let			
1957	dokončena stavba čtyř činžovních domů MND (Haviřská ul.) a obchodu s potravinami, 8 domácností si pořídilo televizory	60 let			
1962	zřízena Družina mládeže v Sokolovně, adaptace sociálního zařízení v ZŠ (splachovací WC)	55 let			
1972	v ZŠ vybudováno ústřední topení na plyn	45 let			
1977	založen (obnoven) Slovácký krúžek, prodloužení kanalizační sítě - Záhumenní a V Chalupách, budování chodníků	40 let			
1982	dokončena stavba nové budovy nádraží, pracovníci MND průzkumného závodu v hloubce 6 500 m	35 let			

Stavba sokolovny

foto: Archiv OÚ Lužice

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ ČR A OBCE LUŽICE V ROCE 2018

1808	sepsána první pozemková kniha obce	210 let
1878	upraven hostinec na školní budovu	140 let
1908	založena T. J. Sokol Lužice	110 let
	postavena nová budova školy	110 let
1918	vznikla Československá republika	100 let
	skončila první světová válka	100 let
	začala se psát kronika obce	100 let
	vznikla Kosova dechová kapela	100 let
1948	konec bubnování – vybudován místní rozhlas	70 let
1958	založen Sbor pro občanské záležitosti	60 let
1998	vybudování kabelové televize	20 let
2008	otevřena nová sportovní hala	10 let
	generální rekonstrukce Starého kvartýru	10 let
	Modrá stuha v krajské soutěži Vesnice roku	10 let

Kosova kapela, r. 1927

foto: Archiv OÚ Lužice

MUZEJNÍ SBÍRKY VE FOTOGRAFII

Při příležitosti vánoční výstavy na Starém kvartýru s názvem „Vánoce v dětském pokoji“ jsme do muzejních sbírek získali předměty s dětskou tematikou.

Jedná se o dětskou bílou postýlku, kterou máme z pozůstalosti po panu Michalu Kuchařovi ze Záhumenní ulice. Po její opravě a nátěrech jsme ji mohli ukázat na výstavě. Další jsou houpací koníci – sedačka, jsou ze sběrného dvora a dvě vzácné dětské knížky nezvyklého formátu z roku 1942.

Tyto a mnoho dalších dětských hraček, knížek a panenek, dětských gramofonových desek, kostek, které máme většinou vypůjčené od známých občanů, můžete vidět na Starém kvartýru každou neděli od 14 do 17 hodin do konce ledna na výstavě „Vánoce v dětském pokoji“.

za letopiseckou komisi
Alena Hájková

Foto: Petra Lorencová

Příroda – Ekologie

ROZKVETLÉ LUŽICE 2017

Fotografie do soutěže Rozkvetlé Lužice 2017 pořídili členové Klubu česko – francouzského partnerství a ekologické komise. Porota složená z členů klubu a komise vybrala do finále 19 domů. Závěrečné vyhodnocení soutěže proběhlo v pátek 27. října. Porota složená z přítomných občanů rozhodla o tomto pořadí:

1. místo: Zlochovi
2. místo: Salajkovi
3. místo: Královi, Půčkovi

Další finalisté: Koneční (Kratiný), Urbanovi, Balunovi, Ringeroi, Kučerovi, Opluštilovi, Turzíkovi, paní Olšavská, Hlaváčovi, Malánikovi, Rylkovi, Luzertovi, Buchtovi ml., Buchtovi st., Hančíkovi

Vítězům blahopřejeme! Děkujeme všem, kteří se zúčastnili vyhodnocení této soutěže, a také všem, kteří se podíleli na její organizaci.

Všem občanům děkujeme za celoroční péči o zahrádky a předzahrádky.

Klub česko – francouzského partnerství a Rada obce Lužice

Foto: Klub ČR-FR

SERIÁL: PŘÍRODA NAŠICH LUHŮ

ROSTLINSTVO LUŽNÍ KRAJINY

Minule jsme si uvedli, že lužní lesy a louky kolem Moravy jsou skutečnou perlou v krajině jižní Moravy. Návštěvníky však okouzlí nejen překrásné krajinářské scenerie, ale zaujme nás i **množství zajímavých druhů rostlin** a živočichů. Tentokrát si povíme něco o zdejší flóře.

Lužní les je základním ekosystémem kolem dolního toku Moravy. Život v něm je úzce vázán na řeku a její vodní režim a právě podle vztahu k vodě rozdělujeme lužní les na tzv. luh tvrdý a měkký.

Měkký luh se vytváří na nevlhčích místech nivy. Tyto porosty snesou dlouhodobou záplavu (až šedesát dní) i celoroční vysoký stav spodní vody dosahující až k povrchu půdy. Typickými dřevinami měkkého luhu jsou vrby a topoly. Jde o rychle rostoucí druhy s měkkým dřevem, odtud měkký luh. V podrostu najdeme celou řadu zajímavých mokřadních rostlin. Původní druhy, například ostřice, kosatec žlutý, kyprej vrbice aj., jsou však často vytlačovány invazí nepůvodních, většinou severoamerických, druhů (např. netýkavka žláznatá či slunečnice topinambur).

Dál od dlouhodobých záplav roste plošně nejrozsáhlejší typ lesa v nivě Moravy - **tvrdý luh**. Ve stromovém patře roste především dub letní a jasan úzkolistý (dnes silně ohrožovaný houbovou nemocí chalarou), patří sem i habr obecný, lípa srdčitá a javor babyka. Dříve hojný jilm vaz a jilm habrolistý v důsledku choroby grafiózy spatříte zřídka. Naopak se šíří nepůvodní ořešák černý nebo javorovec jasanolistý původem ze Sev. Ameriky. Z **keřů** se objevují různé druhy hlohů, řešetlák počisticvý, bez černý, svida krvavá, střemcha hroznovitá aj.

Bylinné patro reprezentují druhy

rostoucí na bohatých humózních půdách a zároveň snášející záplavy. Významné jsou **mechy a houby**, jichž bylo zaznamenáno téměř tisíc druhů, zvláště pak dřevokazných.

Zajímavé je sledovat proměny lesa v průběhu roku. Pro potěchu oka je nejkrásnější tzv. jarní aspekt. Závrtnou rychlostí rozkvétá množství jarních bylin, aby stihlo odkvést, než se olístí stromy, které je poté svými korunami zastíní. Upoutá nás svou vyvíjející se barevností. Koberce bílých sněženek postupně protkávají chráněné modré ladoňky či fialové dymnivky a následně je doplňují žluté květy sasanky pryskyřníkovité, křivatce žlutého, orseje jarní a bílé kvetoucí česnek medvědí.

To už se však probouzejí kopřiva dvoudomá a svízel přítula věštící nástup tzv. **letního aspektu** luhu. Právě neproniknutelným „pralesem“ těchto druhů je lužní les v létě typický.

Lužicím nejbližší ukázkou zachovalého starého (cca 150 let) lužního porostu najdeme v přírodní **rezervaci Skařiny** nedaleko Slovanského hradiště Mikulčice. Zajímavostí je, že se zde uvádí výskyt orchideje kruštíku polabského.

Další součástí lužní krajiny – **nivní louky** nás okouzlí pestrou květenou. Původně vlhké louky se záplavami a pro ně typickými rostlinami (např. kosatec sibiřský, prýsec bahenní, violka nízká aj.) nahrazují sušší typy luk.

Takové louky s překrásnými **soliterními stromy** najdeme nejbliž v přírodním parku Mikulčický luh u Slovanského hradiště. Před rozcínáním je zachránil vznik Národního kulturního památníku Mikulčice, dnes jejich pestrost však ohrožuje vysychání.

Z dosud zbylých druhů typických pro zaplavované louky můžeme pozorovat např. kosatec sibiřský, šišák hrálolistý či jarvu žilnatou.

Nejkrásněji louky rozkvétají **na jaře** v květnu. Oku zalahodí směs květů kopretiny bílé, červených odstínů smolníčky obecné a koutku lučního, modrého rozrazilu rezekvítka a orseje jarní se žlutými květy.

V **létě** převládá modře kvetoucí kakost luční, červeně zbarvený toten lékařský, se žlutými květy pak řepík lékařský a pryskyřník prudký a do fialova laděné úbory pcháče šedého. V pozdním létě a na **podzim** nás potěší ocún jesenní.

Ohledně rostlin nemůžeme vynechat ani biotopy mírně **tekoucích a stojatých vod**. Mnoho druhů najdeme ve slepých a mrtvých ramenech a tůních, jejichž vodní hladina pomalu zarůstá břehovými porosty. Pozorovat je můžeme např. na mrtvém rameni v Mikulčickém luhu.

V místech zaplavovaných jen občas kvete kosatec žlutý či šmel okoličnatý. Zajímavé je, že oddenky kosatce se dříve nazývaly „falešný puškvorec“ a užívaly se proti krvácení, dnes se z nich získává silice používaná ve voňavkářství. Na zamokřelých březích se vyskytuje pomněnka bahenní, krásně vonící máta vodní a množství dalších druhů. Na hladině splývají stulík žlutý a šipatka střelolistá. Nádheru leknínů však budeme muset jet obdivovat až na Stibůrkovská jezera u Tvrdonic.

Rostliny luhu si zaslouží **ochranu** nejen díky své krásě, ale také jako nezbytné a mnohdy velmi ohrožené součásti tohoto jedinečného ekosystému.

*Dalimil Toman
Hnutí Brontosaurus Podluží*

Sport

ZPRÁVY Z HŘIŠTĚ

A je to tady.

Stejně jako loni, předloni, předpředloni a tak dále, tak i letos se nám přiblížil konec roku a já vás naposledy co nejsrdečněji zdravím ze zeleného pažitů. Protože se nám blíží ta krásná doba vánoční a každý máme před sebou ještě spoustu příprav a úkolů, nebudu vás dlouho zatěžovat podrobnějšími výsledky naší letošní činnosti. Pokusím se jen krátce shrnout naše účinkování ve skončených soutěžích.

V kategorii našich nejmenších, tzv. **Šmoulů, což je mladší přípravka**, nám děti pod vedením Josefa Staňka nastoupili do okresní soutěže mladších přípravků. Snaží se tam především pochytit fotbalový um od svých vrstevníků z okolních obcí a měst. Z počtu 10 přihlášených oddílů jsou aktuálně na 9. místě. Tady ale nebereme výsledky drasticky, jde především o získání zkušeností, rozhledu a někdy i ostrých loktů. Osobně si myslím, že se jmény jako Oliver Hnidák, Jaroslav Káčerek, Radim Már či sourozenci Chaloupkovi se budeme setkávat stále častěji při jejich sportovních výkonech. Pochvala samozřejmě patří celému družstvu, ale také rodičům, kteří jsou neméně nápomocni jak při tréninkové činnosti, tak například při odvozech dětí na zápasy.

V další kategorii - **starší přípravky**, která nám hraje okresní soutěž starší přípravky, bylo letos přihlášeno 9 oddílů. Zde jsou naši kluci aktuálně na krásném 3. místě. Pod vedením Michala Běhunčíka a Radka Tyla se snaží porazit oddíly z Bzence, Veselí, Moravského Písku apod. Tady opět nutno poděkovat všem rodičům a především dětem za jejich snahu při zápasech, které někdy nejsou vůbec lehké. Zde bych ale hlavně pochválil hráče Michala Běhunčíka ml., který zatím se 42 vstřelenými brankami vede tabulku střelců této soutěže.

V **soutěži starších žáků** je oproti loňské situaci diametrálně jiná. Po loňském a částečně předloňském jednoznačném vítězství ve své kategorii, kde jsme více než 1,5 roku nepoznali porážku, odešla většina kluků do dorostu. Po krátkých úvahách, zda vůbec se zbytkem pokračovat v činnosti, jsme po dohodě především s kluky pokračovali dále. V aktuálním počtu 9 hráčů, věkově na spodní hranici možného obsazení, a při hracím systému 7+1 jsme byli sami zvědaví, jak bude hra vypadat. Musím říci, že jsme byli vcelku příjemně překvapeni. I když jsme nenavázali na loňské výsledky, tak z 10 přihlášených oddílů jsme na 5. místě.

Dorost nám letos jede. Po loňském vítězství ve své okresní soutěži postoupil do soutěže krajské. I jako nováčci ale nejsme vůbec žádnými otloukáky. Po příjemném rozjezdu soutěže, kde jsme 3 první zápasy vyhráli, ve čtvrtém remizovali a až v pátém prohráli, jsme byli plni optimismu. Pak ale přišly slabší chvíle, kdy se nedařilo střelecky a přišly i prohry. I tak jsme v této soutěži velmi spokojeni. Z přihlášených 14 oddílů v rámci kraje jsou naši kluci na krásném 4. místě. Teď je jen nutné přes zimu seřadit mušky a pokračovat v započatých výsledcích.

I muži nám letos dělají radost. Po loňském roce, kdy jsme se krčili na chvostu tabulky, byl letos tým

doplněn o 3 hráče z dorostu a několik navrátilců. Na výsledcích je to hned vidět. Z jedenácti zápasů máme 6 výher a 5 proher. Aktuálně z 12 přihlášených oddílů jsme na 5. místě.

A co nás čeká teď?

Začala zimní příprava. U družstev žáků, dorostu a mužů se bude jednat o tréninkovou činnost, nějaké přátelské zápasy na umělé trávě, nějaké turnaje a možná soustředění. U obou přípravků již započala tradiční okresní halová soutěž, kde nám hrají obě družstva. Opět se jezdí po jednotlivých přihlášených oddílech a každý z nich si pořádá vlastní turnaj. Výsledky se pak sečtou a tabulka je na světě.

A co nás čeká v nadcházejícím roce 2018?

Na březzen připravujeme již tradiční Ples sportovců, na duben pálení čarodějnic, v květnu proběhne tradiční sběr železa, v červnu tu máme Den dětí, v červenci tenisový turnaj Memoriál Jana Nováka 50+ a třeba v září tradiční Burčák open 2018.

Jak vidíte, akcí bude snad dostatek, možná se nám ještě pošťestí něco dalšího. Informovat vás snad stihnou v předstihu, nicméně ani mně se to vždy nedaří, za což se omlouvám.

z hřiště Petr Slatinský

TJ Baník Lužice, z. s.
děkuje všem svým
členům, příznivcům
kopané i ostatním
fanouškům
za odvedenou práci
a podporu v roce 2017.
Současně přeje všem
hodně zdraví a štěstí,
hodně osobních,
sportovních
i profesních úspěchů
v nastávajícím roce 2018
a těší se na setkání
v následujícím roce.

Poděkování

Okénko Joži Trefy

Konečně!

Už jsem myslel, že tým psaním do zpravodaje končím. Celý rok jsem sa neměl do čeho strefovať. Ale dočkal som sa...

Predstavte si! Hospoda na Tihelni je pořád zavřítá a ešte navíc tam plave bobr. Vybral si velice pěkné místo na bývání, což o to, enomže ožírá stromy, které obec vysadila. Samozřejmě ty mladé, sotva patnáctileté. Třeba proto, že už má horší zuby a staré stromy už sa mu špatně kúšú. Ale co když je enom mlsný, do jara ožere celú alej a na jaro si tu založí rodinu? Vystrnadit ho bude velice těžké. Potrestat ho taky nemožete, protože bobr je tvor chráněný. Na rozdíl od toho občana, který zničil navrtáním břízy u parkoviště před Tihelňou, prý aby mu nepadalo listí do rýny. Ten môže byť potrestaný, ale enom když ho chytíte při činu a to je ještě těžší než chytit bobra. Příroda je příroda, zákon je zákon a lidé sú nekdy horší jak bobři.

Bobr v akci

foto: Joža Trefa

Tož uvidíme, jak to bude s bobrem aj s lidma v tem novém roku – já nám všeckým preju málo bobrů a hodně dobrých lidí ...
Váš Joža Trefa ☺

Společenská kronika

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ LUŽIC 26. 11. 2017

Emily ŠPAČKOVÁ
Matyáš OSIČKA
Sofie KONEČNÁ
Léda HRDLÍČKOVÁ
Anna MARADOVÁ
Alice ANTOŠOVÁ
Karolína MARADOVÁ
Štěpánka GRUFÍKOVÁ
Kryštof HUBAČKA

NAŠI JUBILANTI říjen – prosinec

Hubáčková Marie	80 let
Holečková Helena	80 let
Knápek Jaroslav	85 let
Tesaříková Anežka	91 let
Pivková Emilie	91 let

Blahopřejeme

Vítání občanů

foto: Libor Hegnar

ZESNULÍ OBČANÉ V ROCE 2017

Příkazský Jaroslav	87 let	Opluštil Roman	50 let	Frait Josef	75 let
Gožďálová Marie	79 let	Pospíchal Zdeněk	73 let	Korvala Jaroslav	81 let
Gottlieb Milan	84 let	Kříž Jaroslav	85 let	Stanislav Pecka	97 let
Hubačka Jiří	60 let	Hačundová Hedvika	93 let	Anděla Cyprisová	78 let
Ingr Jaroslav	77 let	Tlustý Josef	89 let	Marie Suchánková	94 let
Prokopová Vilémína	87 let	Parč Rudolf	81 let	Sarolta Anovčinová	89 let
Řežábek Milan	41 let	Rošková Miroslava	84 let	Miroslav Balvirčák	41 let
Hornáček Milan	69 let	Novák František	87 let		
Straka Martin	89 let	Příkazská Hedvika	81 let		

S úctou vzpomínáme

OZNÁMENÍ BUDOUCÍM JUBILANTŮM

Jste občanem naší obce ve věku 80, 85, 90 a více let?

Máte zájem o:

- o návštěvu členek Sboru pro občanské záležitosti s pamětní knihou a dárkovým balíčkem?
- zveřejnění informace o životnímu jubileu v Lužickém zpravodaji?

Pokud máte o některou z těchto možností zájem, vyplňte, prosím, přiložený formulář a svým podpisem potvrďte souhlas se zpracováním osobních údajů. Ve formuláři vyznačte způsob gratulace, o který máte zájem.

Souhlas s využitím údajů dává jubilant jen jednou a platí pro všechna další životní jubilea i pro ta již evidovaná.

Vyplněný formulář nám, prosím, doručte na Obecní úřad v Lužicích, kancelář matriky nebo vhodte v zalepené obálce do schránky u obecního úřadu.

Naším zájmem je jubilanty potěšit přáním a vyjádřit jim úctu, nikoliv některé z nich třeba i nepříjemně překvapit zveřejněním životního jubilea v Lužickém zpravodaji bez jejich souhlasu. Proto jsme se rozhodli, že bez Vašeho souhlasu nevyužijeme možnosti zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, § 36 a) a sami žádné údaje k tomuto účelu z evidence obyvatel získávat nebudeme.

Formulář k vyplnění na další straně, získáte ho také na Obecním úřadě Lužice nebo na webových stránkách obce www.luziceuhodonina.cz (Obecní úřad – ke stažení – jubilanti).

Turistická asociace Slovácko, z. s. (TAS)

Masarykovo nám. 115/27,
695 01 Hodonín,
IČ 05671116
tel.: +420 777 328 052

PODNIKÁTE V CESTOVNÍM RUCHU

a působíte na Podluží, Hodonínsku, Kyjovsku, Strážnicku,
Veselsku či Hornácku?

Dejte o sobě vědět a zařadte se do společné databáze subjektů v cestovním ruchu na Slovácku!

V současné době probíhá na území Slovácka rozsáhlá pasportizace (tvorba databáze) turistických cílů a aktivit, poskytovatelů ubytovacích, stravovacích a dalších služeb v cestovním ruchu.

Informace o vás se tak dostanou do nejrůznějších forem propagace našeho regionu (webové stránky, rezervační systém, sociální sítě, tištěné propagační materiály).

Více o pasportizaci najdete na www.mas-dolnimorava.cz

FORMULÁŘ K VYPLNĚNÍ

Obecní úřad Lužice, Česká 592/1, 696 18 Lužice
tel. 518 357 225, 511 117 823 • Matrika a evidence obyvatel

SOUHLAS SE SHROMAŽDOVÁNÍM A ZPRACOVÁNÍM OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Já, podepsaná(ý)

datum narození

bydliště

dávám tímto souhlas, aby Obecní úřad Lužice a Sbor pro občanské záležitosti
v Lužicích shromažďoval a zpracovával moje osobní údaje.

Tento souhlas dávám pro účely:

- uveřejnění mého jména a příjmení při dosažení věku 80 let a více v kulturní rubrice Lužického zpravodaje *
- návštěva členek Sboru pro občanské záležitosti a přijetí dárkového balíčku *

Tento souhlas dávám na dobu neurčitou a platí až do odvolání výhradně pro potřeby
Obecního úřadu Lužice a Sboru pro občanské záležitosti v Lužicích.

Datum: Podpis:

*) nehodící se škrtněte

Zpravodaj obce Lužice vychází 4x ročně.
Periodický tisk územního samosprávného celku

Redakce Lužického zpravodaje:

Mgr. Jana Ambrožová, ambrozova@luziceuhodonina.cz, tel. 511 117 826

Marie Gutová, gut.email@seznam.cz, Mgr. Jiří Hubačka, jiri.hubacka@seznam.cz

Věra Kotásková, verko@seznam.cz, Mgr. Lenka Doskočilová, Lenka.Kuci@seznam.cz,

Mgr. Jana Ličeníková, licenikova@seznam.cz

Bc. Petra Lorencová, lorencova@luziceuhodonina.cz, tel. 511 117 827

Denisa Šimíková, simikova@luziceuhodonina.cz, tel. 511 117 821

Redakce si vyhrazuje právo na běžnou úpravu rukopisů.

Čtvrtletník slouží k informování občanů Lužic, není periodikem žádného politického subjektu.

Redakce zveřejňuje pouze články, u kterých je znám autor.

Fotografie jsou z archivu OÚ a od autorů článků.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MKČR E 12422,
náklad 1250 ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

Výstava na Starém kvartýru „Vánoce v dětském pokoji“

S Mikulášem do Francie

Foto: Muzejní spolek, Klub ČR - FR

Rozsvícení vánočního stromu a vánoční jarmark

Foto: Petra Lorencová, Pavlína Martinů

**Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.**

Na vydání tohoto čísla přispěli:

